

SPEJDERNES MAGASIN

NUMMER 7

APRIL

7. AARGANG



Olderm, Wildt



Prof. Lindhard



Dir. Gregersen



Hov. Min. Haussen



Pastor Nielsen



Olderm C. Olsen



Prof. Hunnover



Rektor Madsen



Prof. Rosing



Skoledir. Svane

De siger Alle

at SPEJDERLIVET er pragtfuldt.

Meld Jer ind i

Det danske Spejderkorps.

Drenge.

At være Spejder vil sige at leve sit halve Liv ude i Naturen, ved Havet, ved Søerne og Aaerne og dybt inde i de store Skove — paa Vandring og i Lejr. Det er at kende det Liv, der rører sig ude i Naturen og de Hemmeligheder, Naturen gemmer paa.

Det er at være Skovmand.

Det vil sige at tilhøre et Verdenssammenslutning af begejstrede, initiativrige og virksomme Drenge. Det er at have et Hjerte som Guld og en Vilje som Staal, en hurtig og klar Opfattelse og et straalende Humør.

Det er at være Ridder.

Hvis I vil gøre Jer Haab at blive Spejdere, maa I *ville* være det, og ville det fuldt og helt.

Bliv Spejder

Skriv til Hovedkvarteret

Nørregade 15, København.

Saa maa I glemme alt, hvad der hedder Hævn og Had og Misundelse, kaste over Bord alle de daarlige Vaner og med fast Haand tage fat paa at opdrage Jer selv til at blive *Mænd*.

I vil møde Masser af Vanskeligheder paa denne Vej, men Vanskelighederne er der for at overvindes.

Det, det gælder om, er at holde ud, at lære sig selv at *sejre*.

Nederlagene vil ikke kunne undgaas,

men lad Jer ikke mærke med dem, lad Jer aldrig kue af dem. Lær Jer selv at blive uovervindelige. Træn Jeres Vilje og Jeres Krop. Bliv stærke og sunde og glade. Brug alle Jeres Kræfter til at sprede Glæde omkring Jer og til at være noget for andre.

Drenge, Jeres *Skovmands-Ridder*skab omfatter hele Verden, I er Avantgarden for en Ungdom, der har sat sig til Maal at gøre en gammeldags sur og kedelig Verden til en hel ny Verden, der straalere af Lys og Glæde og godt Kammeratskab.

Plumbach

HAANDVÆRKERBANKEN I KJØBENHAVN

AKTIESELSKAB — GRUNDLAGT 1867

HOVEDKONTOR:

VED STRANDEN 6

Telefoner: Central 8135 & 11135
med Omstilling til samtlige Kontorer.

AFDELINGER:

AMAGERBROGADE 122
Telefon Central 13518

NØRREBROGADE 17
Telefon Central 4894 - 7743

TRIANGLEN 3
Telefon Central 8040

VESTERBROGADE 63
Hjørnet af Dannebrogsgade
Telefon Central 2161 - 8316

BOX ved Hovedkontoret og samtlige Afdelinger.
Kontortid 10-3 og 5½-6½. Lørdag kun 10-2.

H. HALMØE

Telte

fra 27 Kr. pr. Stk., syet af
prima amerik. Army Duck.
De bedste og derfor de billigste.
Køb intet Telt, uden at have set
mine forskellige Telte opstillede i

Cort Adellersgade 8.

Telefon: Byen 6762.

KØBENHAVN K.

SPEJDERE! GIV AGT!

Motorstof
»PASMA« er
anerkendt som
det bedste, der
kan fremstilles
til Friluftsdrag-
ter. — Stoffet er
vind- og tildels
vandtæt.



INDREGISTRERET VAREMÆRKE

— I Overens-
stemmelse med
Lov af 11. April
1900 § 3 er Va-
rebetegnelsen
»PASMA« og
hosstaaende
Varemærke
indregistreret.

KØB VINDJAKKEN „PASMA“

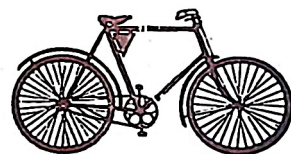
Stoffet er porøst og jern-
stærkt.

Jakken bør stryges 2 à 3
Gange om Aaret.

Vindjakken »PASMA« er
Verdens bedste, hygiejniske
og billigste Klædningsstyk-

ke. Faas i alle større Manu-
fakt., Trikotage-, Sports- og
Gummivare- Forretninger
København og Provinsen.
Jakken er forsynet med en
Etiket som ovenst. ind-
registrerede Varemærke.

ADLER CYCLE A/S



København K. - Sætorvet 1-3.

Cycler, Dæk, Slanger, Tilbehør.

Acaphoner - Plader - Talema- Medlemmer af Spejder-
skinner til Privat- og Lejrbrug. korpset indrømmes **RABAT**

Radio

Artikler og alle andre elektriske
Artikler

bedst og billigst hos

A/s **GOTTLIEB F. HANSEN**

NY ØSTERGADE 11

TLF. BYEN. 3256

Aflæg et Besøg i

Spejdernes Boghandel

Nørregade 15

Tlf. Byen 4986

Spejder Cycler
Rep. af Cycler, Ovnlakering
Fornikling

AKTIESELSKABET

CYCLEFABRIKEN „NORDEN“

26, Sct. Pederstræde 26,
(Stue-Butikken)

Telf. Byen 1042y

Det største og bedste Udvalg i

Børn- og Ungdomsbøger
Gavebøger - dansk og udenlandsk
Spejderlitteratur - danske og
udenlandske Spejdertidsskrifter
findes i.....

DANSKE DRENGES BOGHANDEL

Postkonto 1713 GEORG ANDERSEN Telefon 13,235
Skindergade 40 København K.

Bøger - Papir - Musik

Brug Postkortet med Spejderlilien
à 0,12, 10 Stk. 1.00. — Engelske
Spejderkort à 0,25. — »Spejder-
marche, March af Carl Olsen
1.50. — Alle Generalstabskort haves
paa Lager. — Alt forsendes om-
gaaende og portofrit.

Tromme- og Fløjte- undervisning

Sammenspil i Horninstrumenter
Trommer paasættes nye Skind
bedst og billigst.
Hentes og bringes.

Telf. Sundby 3868y.

H. Törnquist, Drogdensgade 1.
Musiker i Livgarden.

Husk at faa Smørrebrød med, naar Du skal i Skoven.

CHR. IX GADE 1, Tlf. Byen 5220 y.
SKINDERGADE 20, Tlf. Byen 5845 x.

Frederiksberg Smørrebrøds- Telefon Anretning. Smallegade

Godthaab 2331
Salg af Smørrebrød i Pakker fra Vogne statione-
ret overalt i Byen. — Selskabssmørrebrød, extra
fint belagt, leveres overalt
à 30 Øre pr. Stykke.

Ny Forretning!

Undertegnede har aabnet en 1. Klasses

Kolonial- Vin- & Delikatess- Forretning.

Vine fra Kgl. Hof Vinhandler
Schulburg.

Tlf. H. 1834 Varerne
bringes
overalt Tlf. H. 1834

ALFRED KRUMHARDT
HELLERUPVEJ 67

Maskinafskrivning Duplikering

GUNNAR THOMASSEN
Sct. Hans Torv 3, København N
Rabat! Telf. Nora 1308. Rabat!

GAMMELT OG NYT

Han: »Frøken, maa jeg kalde Dem
ved Deres Fornavn?«
Hun: »Heller ved Deres Efternavn!«

Fruen: »De har vist ikke vasket Dem
det sidste Aar?«

Tiggersken: »Meget rigtigt, Fruel
Jeg skal sige Dem, jeg vasker mig al-
tid kun, før jeg spiser!«

Søster: »Kom nu, Vilhelmi! Kan du
ikke lade den Herre falde ned uden
straks at stille dig op og se paa ham!«

Fruen: »De kan umuligt gaa hjem
lige nu, saa stærkt det regner. Hvor-
for ikke blive og spise til Middag med
os?«

Gæsten: »Aa, tusind Tak, men
saa slemt regner det vist heller ikke!«

Konen: »Hvorfor vækker du mig?«
Manden (Sproglærer): »Fordi du i
Sovne sagde: Jeg har Avisen paa Bor-
det — (strengt): lagde, hedder det!«

Hun (ironisk): Fra hvem mon vor
Datter egentlig har faaet sin Intelli-
gens?«

Han: »Fra dig! Jeg har nemlig end-
nu min i Behold!«

»For alt i Verden, fald ikke ned
her! Her er optagelt!«

N-THORSØ-OLSEN
BOGTRYKKERI
HENRIK STUTJENSEN 2
Tlf. Vester 6325
Leverandør til Billigste Kilde København Div. for Tryksager

KJØBENHAVNS MÆLKEFORSYNING

Telf.
310
954
1.



Telf.
310
954

Kører med
sine 80 Detailvogne i København og Omegn

F. O. CARLSSONS EFTFL.

Carl Jonsen.

URMAGER

Amagervej 31
København K.



Specialforretning
i
Uro og Kæder.

Drengene fra 8 Kroner.
Grundlagt 1877. Telf. Byen 7751.
Første Klasses Reparatørværksted



Der er 117 Danselærere her
i Byen —
Men kun een Carlsen

KONDI TOR

HENNING KLENZ - TORVEGADE 32 - BYEN 3423

De bedste Kager, Chocolader og Desserter
BRINGER OVERALT I BYEN

Spejdere,

udvid Deres **Sprogkunderskaber!**

Dette sker lettest og bedst ved, at De tager et Kursus, ene eller paa Hold, i

Det nye Sproginstitut.

Dir. LEO v. BACH

Telef. Centr. 13 695

Vester Voldgade 21 (v. Raadhuspladsen).

Alle Sprog, kun udvalgte indfødte Lærere, som alle taler Dansk.

Smaa Priser! Forlang Prospekt!

Spejdernes Boghandel



Spejdernes

Boghandel

Nørregade 15

Telefon Byen 4986.

I Lejren

bør altid benyttes

WOLFF & ARVES

Leverpostei - Kødretter - Fiskeretter

Faas hos alle Købmænd,

Alle Spejdere

køber deres

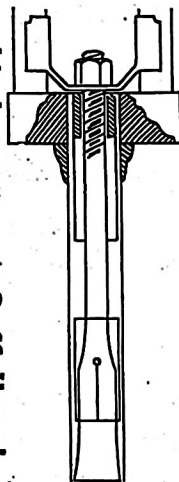
Noder og Grammofon-plader

Skandinavisk Musikforlag,

Vimmelskaftet 43.

Telefon C. 9243 & 9244.

hinder ethvert Gaffelbrud.



Jepesens patenterede Forgaffelsikring

Lær attale Engelsk

efter en enestaaende praktisk og interessant Metode.

Jeg kan lære Dem at tale og skrive Engelsk flydende paa 3 à 4 Maaneder.

Enhver vil efter mit System opnaa et gunstigt og tilfredsstillende Resultat.

Enetimer og smaa billige Hold arrangeres til enhver Tid.

Telefon Nora 5701.

Mrs. ROSS,

Jesper Brockmannsgade 4^a, N.

Den stærkeste



vandtæt, falder

Gummisaal

Enhver Sportsmand foretrækker

— GEPOHA —

fordi denne Saal er alle andre Fabrikater overlegen i Holdbarhed og Smidighed. Giver en let Gang, saa at omme Fodder og Træthed undgaas.

Saaler fra 1,00—2,85 pr. Par efter Størrelse Indsend Omrids af Skosaal og Hæl. Sendes overalt pr. Efterkrav + Porto

Spejdere 10 pCt. Rabat.

Amk. Gummivare-Industri,

Vestergade 3, Bagerstr. 6, Tlf. By. 4195

Læs!

HASSELBALCH'S UNGDOMS-MAGASIN

10 Bind à Kr. 0,65

1 Bind om Maaneden i Februar—November.

Hvert Hefte, som indeholder 48 Sider, bestaar af een afsluttet Fortælling af de mest yndede danske Forfattere for Ungdommen: Gunnar Jørgensen, Joachim Kattrup, Torry Gredsted, Marius Dalsgaard, Axel Holm, L. C. Nielsen, o. fl.

STEEN HASSELBALCH'S FORLAG

KANOBOGER

C. N. Hanneri Kanobygge och Kanoldrot, 5 Kr. Send Thorell: Hur man bygger kanot 2 Kr.

Faas!

Spejdernes Boghandel, Nørreg. 15.

SPEJDERNES · MAGASIN VOR · UNGDOM



REDAKTOR: GUNNAR JØRGENSEN
FREDENSVEJ 61 · CHARLOTTENLUND



VÆR BEREDT



EKSP.: SPEJDERKORPSETS KONTOR
NØRREGADE 15 · TELEFON BYEN 1786

NUMMER 7

APRIL 1923

7. AARGANG

Danmarksposten

Udkommer i Ny og Næ
Anno 1533—1923

Til den stormægtige Herre, Hr. Christian, udbalgt Konge af Danmarks tro Almue udi Sjælland og Fyen.

Efterdi den oprørste Almue udi Nørrejylland, dertil forledt af de tvende Erkefeltringer og Begleubus ret egtesøbte Sønner, Skipper Clement og Hr. Jens Svass, haver sig med Sib og Guds forbrudt mod den stormægtige Herre, Hr. Christian, vor udbalgte Konge, og efterdi vi ikke agte at krybe i et Gul for dem, saa maa vi, da man før haver set, at Folk sloge sig trætte paa Gjaes, end sige da paa Bønder, alle tilfammen, saa mange som ere vor stormægtige Herre Kongen tro, os snarligen forene. Og da jeg haver mærket, at det er vanskeligt at købe Koste af en Skorstensfejer og ikke let at bedrage en Skælm, langt mindre to, saa raade vi alle til herefter at agte vel paa, hvad Utrofskab, Forræderi, Dumfthed og Ginterlist dennem maatte fra nævnte to Skælmne for Øre komme og os det til vor Bejr udi Høllerup fluxen meddele.

Johan Rantzau
Rgl. Majestæts Hærsfører og General.



Fr. Klosterstræde Radio.

Hr. Jørgen Wullenweber, højtærbærdig Borgmester udi Bybeeftal efter de sidste



paalidelige Efterretninger være ankommen til Odense. Nogle paaftaar for at tale Kristjærn den 11's Sag. Andre vil med Hørre Ret hævde for at tale sin egen.

Udgives af J. Ambrosius paa
Hjørnet af Klosterstræden

En mærkbar Uro synes i den senere Tid at have grebet Sindene trindt om i Landet. Efter hvad vi erfarer er store Folkestævner i den nærmeste Fremtid forberedt udi i Silkeborg, Hadersleb, Faaborg, Skelstor, og Havn endvidere i Frederiks-havn og Vordingborge. Sidstnævnte Steder finder Stævnene Sted ved Pinsedagstider, medens de første Stævner synes planlagt til Store Bededagene.

Præsten Hans Tøbsen blev i Gaar fæstet for Rigsraadet paa Raad- og Domhuset udi Havn. Store Folkemasser var paa Benene i Byen, Udsalbet synes endnu ubist.

Fru Anna af Moenstrup ledsaget af Marsten Lyge Krabbes Datter, Fruen Elsebeth og Fruen Birgitte Gløe, Drostens Datter tog i Aftes med Diligencen 8,05 for at tilbringe Paaften udi Odense.

Den fra tidligere Robertogter kendte Solhane Skipper Clement skal i Gaar være set paa Gramers Hotel i Malmø sammen med Borgmester der udi Staden. Hr. Jørgen Røl Clement fusende ved Aftens-tide nordpaa i Retning af Landskrona i sin nye Forbogn.



V E D L E J R B A A L E T

Det er egentlig for sent at give sig til at tale om Skuespillere og Sangere — nu Sæsonen er ved at være forbi — men vi har Sommerens Korpslejr foran os, og jeg venter mig en utrolig Bunke af Jer ved den Lejlighed.

Forleden Dag var jeg ude og se 1. Nørrebro Trop spille »Soldaterlojer«. Det var en Fornøjelse, som de spillede. —

Den næste Dag kørte jeg i Sporvogn sammen med Nis. »Soldaterlojer«, sagde han — »det er ikke noget. Næste Gang vi skal have noget op ude i Hellerup bliver det en Opera.«

Det er meget godt — men det er nu slet ikke de store Opgaver, der er Sagen. Det det gælder om er jo, at I i et Øjeblik, hvor Folk er ved at gabe Kæberne af Led, er i Stand til at træde rask frem og give en lille Rolle eller synge en Sang. Og Manglen ved Skuespillene er netop, at Rollerne ikke saadan lader sig rive løs fra deres Sammenhæng, man har ingen rigtig Fornøjelse af dem, naar man ikke har alle sine Medspillende om sig.

Læg Jer først og fremmest efter de smaa Roller og Sangene. — Dem har I altid Glæde af — hvor I saa er.

Som jeg fortalte Jer sidst har Baden-Powell alle sine Dage været en stor Spøgefugl, enestaaende til at hitte paa morsomme Ting og enestaaende til at give komiske Smaaroller og synge grinagtige Sange.

»Det er ikke Stemmen, det kommer an paa,« siger han. »Det gælder blot om at tale tydeligt og klart, saa Folk forstaar Jer.«

Det er heller ikke Grimacerne, der gør det — Folk skal nok le, bare der er noget ved: det I siger, og bare de kan høre det.

Tal til dem paa de bagerste Rækker. Faa en af Jeres Kammerater til at gaa op og vinke til Jer med et Lømmetørklæde, hvis

han ikke kan høre hvert eneste Ord, I siger.

Begyndere begaar næsten altid den Fejl at sænke Stemmen, naar de kommer til de to sidste Ord i



et Vers eller en Sætning — og som Regel er det netop disse Ord, der giver hele Meningen.

Er det en Rolle I giver, saa søg at give den saa naturligt som det paa nogen Maade er Jer muligt. Tænk ikke paa Tilskuerne. Tænk paa, at I virkelig skulde udføre det, I staar overfor. (Baden-Powell spillede engang en »Sove-Rolle« saa godt, at han »aldt i Sovn midt under Forestillingen«).

Tryllekunster er heller ikke at foragte — og det der gør mest Lykke er altid de simpleste Trick, ikke de der skal Alverdens Apparater til.

Det, der er Hovedsagen er — her som andetsteds — at have øvet og øvet sig, saa man er fuldstændig Herre over Stoffet.

Noget andet er naturligvis, at man ved en bestemt Lejlighed lader, som man gaar i Stykker.

»Jeg viste engang et Trick,« siger Baden-Powell, »hvor jeg dækkede en Dame til med et sort Klæde og fortalte Folk, at før de kunde tælle til 30 skulde Damen være forsvundet.«

Jeg talte højt til 20, og Damen sad stadig i sin Stol. Jeg blev ved at tælle, saa med Vilje og mere og mere ængstelig og sønderknust ud og talte langsomme og langsomme, til jeg var lige ved at naa 30. Saa gik jeg frem og sagde, »at Folk mange Gange maatte undskyldte, jeg var jo ogsaa kun Begynder osv.« Folk var ganske ulykkelige paa mine Vegne, og saa gik jeg tilbage til Damen og tog Klædet bort, og hvad stod der — et Æsel.«

Forleden Dag traf jeg en Trop paa en afsides Skovvej og den saa ud som kom den lige fra en Begravelse.

Hvorfor gaar I saadan og hænger med Ørene, spurgte jeg den.

Aa, vi kan ikke se, hvordan vi skal komme med i Korpslejren, sagde de.

Ja, det nytter heller ikke at gaa at se paa det, sagde jeg til dem. I skulde se at stille en lille Aftenunderholdning paa Benene — og invitere Jeres Venner og Bekendte hen og se paa den.

Lav noget der virkelig er fornøjeligt og godt, gentag om det skal være Forestillingen et Par Gange — saa har I alle de Penge I faar Brug for til Lejren — og saa har I tilmed trænet Jer selv op til at konkurrere i Lejrbaalsunderholdningerne.

C. Lembcke.



OM STANGSPRING

AF GYMNASIKLÆRER VED ORDRUP GYMNASIUM EMIL HARBOE

Stangspring er altid en interessant og betagende Øvelse ved Konkurrencer i fri Idræt, baade fordi det er en stor Nydelse at se, med hvilken Behændighed, Lethed og Elegance Stang-

al Træning i Stangspring er til ingen Nytte, medmindre man har besluttet sig til at lære den absolut rigtige Methode. Hvis man øver sig paa en tilfældig og planløs Maade, kan man være sikker paa, at man aldrig nogensinde vil opnaa at komme op blandt de bedste. Desværre forbyder Pladsforholdene her en nærmere Beskrivelse af de enkelte Fotografier, men hvis man studerer dem nøje, vil man kunne hente mange nyttige Oplysninger.

gaaende nærmere Oplysn. henvises til: John Hansen: Fri Idræt (udk. snart) og A. W. Kreigsmann: Atletik. Har man besluttet sig til at ville tage fat paa Stangspring, er det selvfølgelig bedst melde

springerne er i Stand til at hæve sig flere Meter op i Luften ved Hjælp af deres Stang, og fordi man ved denne Øvelse har Lejlighed til at se baade Løb, Spring og Gymnastik.

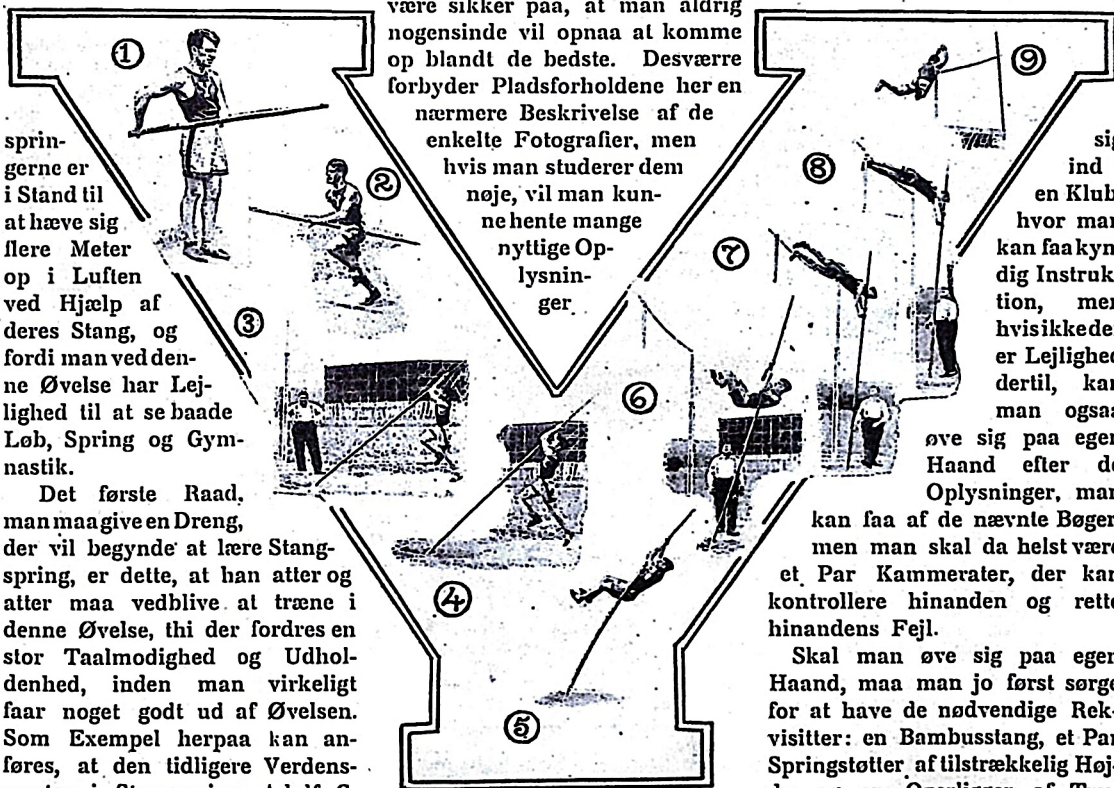
Det første Raad, man maa give en Dreng, der vil begynde at lære Stangspring, er dette, at han atter og atter maa vedblive at træne i denne Øvelse, thi der fordes en stor Taalmodighed og Udholdenhed, inden man virkelig faar noget godt ud af Øvelsen. Som Exempel herpaa kan anføres, at den tidligere Verdensmester i Stangspring, Adolf C. Gilbert, begyndte at øve sig allerede som Dreng, og først efter 9 Aars energisk og udholdende Træning naaede han op til at blive Verdensmester.

Det næste og ikke mindre vigtige Raad er dette: Lær at springe Stangspring paa den fuldstændig korrekte Maade, thi

derfra; f. Eks. vil man kunne iagttage: 1) Hvorledes Stangen skal holdes under Tillebet, 2) Hændernes og Stangens Stilling lige efter at Stangen er sat i Jorden og 3) Benenes, Kroppens og Armenes Bevægelser under Springets forskellige Faser. An-

sig ind i en Klub, hvor man kan faa kyndig Instruction, men hvis ikkedet er Lejlighed dertil, kan man ogsaa øve sig paa egen Haand efter de Oplysninger, man kan faa af de nævnte Bøger, men man skal da helst være et Par Kammerater, der kan kontrollere hinanden og rette hinandens Fejl.

Skal man øve sig paa egen Haand, maa man jo først sørge for at have de nødvendige Rekvizitter: en Bambusstang, et Par Springstøtter af tilstrækkelig Højde og en Overligger af Træ. Ligeledes maa man som ved alle andre Spring have et Nedspringssted, fyldt med Sand, for at det kan være blødt at falde ned i, og desuden et Hul at sætte Stangen i (se Illustrationerne). Men er saa de nødvendige Forberedelser truffet, gælder det om at hænge i nu i det gode Vej.



Billedet fra »Boys' Life»

GREVENS FEJDE OG HVORLEDES DEN AFGØRES

Kristian den II's Tilhængere.

Hertug Kristians Tilhængere.

I Inddeling.

Jylland.

Fører — Skipper Clement (Kollonchef Woldsgaard, Herning). — Samtlige jyske Afdelinger.

Fyen.

Fører — Ingen.
Samtlige fynske Afdelinger.

Sjælland.

Fører — Johan Rantzau (Rektor Hartvig Møller, Hellerup). — Samtlige sjællandske Afdelinger + Bornholm.

II Situationen den 1. April.

Den 1. April Kl. 12 Mid. er Situationen som ovenstaaende. Samtlige jyske Afdelinger (Vendelboerne) har sluttet sig til Kristian den II's Tilhængere under Skipper Clement. Samtlige Sjællandske Afdelinger (Holstenerne) har sluttet sig til Hertug Kristians Parti under Johan Rantzau.

Fyenboerne staar i Øjeblikket vaklende og splittet, de er uden Ledelse. Nogle Tropper har tænkt paa at slutte sig til Rantzau, andre til Clement. Ingen af dem har taget nogen endelig Bestemmelse.

III Pointberegning.

1) Efterretnings tjeneste.

Disse Oplysninger tilvejebringes ved at samtlige Spejdere søger at skaffe deres Parti alle de Oplysninger de kan.

Under Felttogsforberedelserne.

Det gælder for Vendelboerne og Holstenerne om hver for sig at skaffe sig Underrretning om

- a) hvilke Tropper Modparten raader over
- b) Antallet af Spejdere i disse Tropper
- c) hvor mange Spejdere hver Trop kan antages at møde med i Lejren (under Fejden).
- d) Hvad Modpartens øverste Ledelse tænker paa at foretage sig (Hvor han vil gaa hen ved Fejdens Udbrud og hvornaar han tænker paa at bryde op o. s. v.)
- e) Forholdene paa Fyen (a—c) og hvad hver enkelt Trop her tænker paa at gøre.

Fyenboerne (de fynske Tropper) søger paa deres Side at orientere sig mod Øst og Vest inden de tager deres Bestemmelse. Troppene bestemmer hver for sig hvilken Side de vil slutte sig til og hvornaar de vil gøre det.

De 2 Partiførere indsender 1. Maj, 1. Juni og 15. Juli til Fejdeledelsen en Oversigt angivende, hvad de paa dette Tidspunkt ved og hvorledes de har skaffet sig Efterretningerne (Bilag: Efterretningsmændenes Indberetninger osv.)

2) Organisation.

Hvor mange % af egen Styrke lykkes det hver af de 2 Hærer at rejse. (Fejde-Deltagelsen).

3) Rejsning af nye Styrker.

Der tænkes her ganske særligt paa at de i Fejden deltagende Tropper i Lobet af Foraaret bringes op paa fuld Styrke (32 Spejdere). De fynske Tropper tæller til det Parti de slutter sig til. Oprettelsen af helt nye Tropper tæller ikke.

Under selve Fejden.

Foretagender den 21. Juli.

4) Allerede fra den 21. Juli skal et bestemt Antal forklædte Efterretningsmænd klæbe sig fast til Modpartiet. Disse Efterretningsmænds Virksomhed til Fejdens Afslutning.

Foretagender den 22. Juli.

Straks om Morgen den 22. træder paa begge Sider i Virksomhed:

Et bestemt Antal Cyclepatruljer.
Et bestemt Antal Strejkorps.

Der gives denne Dag Points for:

- 5) Bedste Patuljeefterretninger inden Kl. 12 Nat (Cyclepatruljerne)
- 6) Fleste Fanger inden Kl. 12 Nat (Strejkorpsene).
- 7) Bedste Bivuakarrangementer (Hovedstyrkerne).

Begge de 2 Partiers Hovedstyrke vil denne Nat komme til at ligge i Bivuak. Der skal bygges Skærmtege til hele Troppen. Teltene maa ikke bruges, men medføres pakkede.

Foretagender den 23. juli.

Der gives denne Dag Points for:

- 8) Hurtig Opbrud fra Bivuak.
- 9) Hurtig Fremrykning gennem ukendt Terrain (Skov).
- 10) Bedste Efterretning om Modparten inden 8 Em.
- 11) Flest Fanger inden 8 Em.
- 12) Bedste Efterretninger om Modstanderen inden 6 Fm.
- 13) Fleste Fanger inden 6 Fm.
- 14) og
- 15) Hemmelige Punkter.

Hele Partiets Virksomhed

Foretagender den 24. juli.

- 16) Overholdelse af Kampregler.
- 17) Ekstra Points til Disposition for Kampdommerne for uforudsete udmærkede Foretagender under Fejden.
- 18) Ekstra Points til Disposition for Kampdommerne for uforudset uheldige Foretagender ÷ Point.

IV Opgørelse.

Kampen afgøres saaledes:

For hvert af Punkterne 1—18 gives der det enkelte Parti Points fra 0—20. Af ovennævnte 18 Punkter tæller —

a) Forberedelser	højeste Points
1 — tredobbelt	60
2 — dobbelt	40
3 — højst 20.	20
	120

b) Selve Fejden	højeste Points
Resten af Punkterne ialt 15 tæller hver	
højst 20, 16 tæller dobbelt	300

420 ialt

V Almindelige Kampregler.

Fanger. Alle bærer synligt et 2 cm. bredt Gazebind 2 Gange om venstre Overarm, Gazebindet afrevet betyder at vedkommende Spejder er slaaet ud.

Enhver Spejder, der slaas ud, kan til hvilkensomhelst Tid faa nyt Liv (nyt Gazebind) ved personlig Henvendelse til Dommerne ved sit Partis Hovedkvarter. Han skal gaa helt tilbage til eget Hovedkvarter og der udleveres ham her et nyt stemplet Armbind.

Det er tilladt at fratage Modstanderen Armbind som denne har taget. Et Armbind tæller ikke til Partiet for det er naaet helt ind, d. v. s. for det gennem Partiføreren er afleveret til Fejdeledelsen.

Det er tilladt at tage Fanger og beholde Fangerne, men det Parti, der tager Fangerne, skal i saa Fald forpleje dem. Det er selvfølgelig forbudt at slaas og det skal undgaaes at Modpartens Toj rives i Stykker. Knive og andre skærende Instrumenter maa ikke bruges til at tage Armbind med.

Materiel. Det er tilladt at rive en Bivuakskærm ned over Hovedet paa Modpartiet, men det er forbudt at røre ved Modpartiets Lejrmateriel og Forplejning.

Kendetegn. Hvert Parti anlægger (efter eget Valg) et tydeligt Kendetegn. Det skal anerkendes af Fejde Ledelsen. Forslag indsendes af Partiførerne senest 1. Maj. —

BJØRN FRA FLINTHOLMEN

Gamle Maren ude i Skipperhuset i Klitten havde det med at spaa. Og hendes Spaadomme gik altid i Opfyldelse.

Vel var der altid nogle, der stillede sig skeptiske overfor hendes Syner, men Fiskerfolket ude paa Flintholmen i Fjordgabet troede og frygtede.

Da »Marie«, den stolte Bark, der førtes af gamle Skipper Andreas, i sin Tid var gaaet ned med Mand og Mus i en Jævn døgnstorm oppe under Norge, havde gamle Maren 3 Dage for set Skipperen komme styrtende ind i Stuen til sig, mens Vundet drev fra Olietøj og Sydvest.

»Vi synker,« skreg han, hvid i Ansigtet af Rædsel, og Ret fik hun, da Ulykken kom.

Og Dagen for 5 af Flintholmens raske, unge Knøse var blevet paa Havet, hvor de i Huj og Hast var taget ud for at bjerge Garn før en Orkan, da havde Maren ogsaa drømt og advaret, men ingen tog Vare derpaa dengang.

Nu var det galt igen!

Inat havde Maren set den nye Kapellan trække rundt i Byen derovre med Fyrvogterens store Hund Fox, skønt enhver vidste, at Fox netop den Nat havde hylet og tudet derude i Fyret, saa det ikke var til at faa Søvn i Øjnene for ordentlige Mennesker.

Det varslede Ulykke, og Ulykken var kommet. Kapellanden havde nægtet at konfirmere Bjørn, Dranker Anders Søn ude i Fiskerlejet. Saa-dant havde ingen før hørt om!

Pokker staa i Kapellanden! Ny var han i Embedet og ung i sin Iver. Dertil en hjærteløs Mand uden nogen Forstaaelse af de Folks Liv, hvis Sjæle han var sat til at regle.

Havde ikke denne modbydelige, dømmesyg Mand kaldt Bjørn for en Tyv. Beskyldt ham for at være en ussel Fyr, der var en Sakmplet paa hele Øen. Endda havde han sladret om sin Viden til Herredsfogden og bedt ham benytte første Lejlighed til at sætte Bjørn fast, om den Ting gentog sig. Og den sorte Præstesjæl skulde nok være der og lure paa

ham, hvor han gik og stod, han skulde ikke genere sig for med sine egne griske Fingre at gribe ham og slæbe ham paa Stationen, om der blev en Lejlighed for det.

Var Bjørn da en Tyv? Vel var han det; men hvad i Alverdens Riger og Lande kom det Præsten ved!

Ja, men var det da ikke netop Præstens Pligt at paase, at Folk levede Livet ret og gjorde Vor Herres Vilje?

Muligt nok. Men hvem tvivlede et Øjeblik paa, at Bjørn var Ærligheden og Godheden selv?

Sludder og Vrøvl! Kan en Tyv være ærlig, hvor er vi nu?

Er det da maaske Guds Vilje, at en rask Dreng, hvis Næver sidder, som de skal, lader sin Moder og Søskende dø af Sult? — Ingen kom og gav Dranker Anders noget, og selv tjente han ikke til det Snus, han aad. Og selv om Bjørn sled i Lejet og i Baaden fra Morgen til Aften, blev det ikke nok.

Forleden havde han saa ovre i Byen taget en Rulle tjeret Tov og senere forsøgt at faa Købmanden til at kvitte en Regning for den. Men gamle Koefoed kendte sin Tovrulle, vidste hvem han havde solgt den til, og saa var Bjørn leveret.

Og hvem ser paa Motivet? Ingen-ting at spørge om. Bjørn var en Tyv, en uforbæderlig Forbryder, hans Fader kendte de jo ogsaa hver og en.

Men hvorfor rodede Præsten sig i den Ting?

Endsige nægte at konfirmere Bjørn!

Og som Bjørn havde set hen til denne Dag! Tidlig og silde havde han talt til Kammeraterne om, hvor Fremtiden laa lys og straalende. Han havde Hyre allerede med Skonerten »Ellen«, det stolte Skib, som alle Byens Drengs kappedes om at komme ombord i. Nu laa det hele der! Kaptajnen vilde ikke have en Dreng i sit Skib, som var en Forbryderunge, ingen vilde konfirmere. Hvem kunde fortænke ham i det, naar Drengene stod i Rækker for

Foden af Falderebet for at komme paa Togt med Eventyrskibet?

Øens Fiskerdrenge var i vildt Oprør.

Han kunde komme herover, Præstetampen med de skæve Ben og den sleske, drævende Stemme. Klø skulde han faa, om han slap med det.

Alle stod de nu ude ved Fyret og stirrede ind mod Land ovre i Fjordvigen. Hver eneste af dem huskede deres egne Præstetimer, da de selv blev konfirmeret. Tør og stræng og pibende stod han i Sakristiet og gav Lektier, gav Lektier og hørte. Det var ikke den gamle Provst, der havde været elsket af Fiskerbefolkningen paa Flintholmen, for ikke at tale om af Børnene, hvis Ven han var.

Om man tog ind til Byen, gik Vej-en op gennem Klostergaden og op til Præstegaarden og tvang Præsten til at konfirmere Bjørn og give Drengene fri for Lektier i al Evighed. Blæse paa Politimesteren, ogsaa han kunde komme, han havde før prøvet Kræfter med Drengene fra Flintholmen, og selv om han i Kraft af sin Myndighed og for Uniformens Skyld, den ingen kunde røre ved uden det blev regnet for Vold, havde taget Sejren hjem, holdt han sig sikkert hos sig selv, saa længe det blot kunde lade sig gøre.

Borge og Rasmus stod allerede nede i Sejljollen og gjorde klar til Byturen, de andre stod paa Molen og stampede i Molestene med Træskoene for at faa Varme i Kroppen.

»Oh, giv den fule, sorte Tamp lidt Juling med en Ende Hamp.«

Sangen steg. Stemmerne blev høj-røstede. Det varslede ilde for Præsten.

Havde det været enhver anden Dreng end Bjørn. Den raskeste Gut i Fiskerlejet. Uforfærdet og kæk. Villig ved Dag og Nat. Han tog sin Tørn som nogen voksen Mand, var Fører blandt Drengene, selv om Faderen var en Dranker, der løb rundt til Nar for hver en stumpet Unge her paa Øen.

»Ja, giv den sorte Præstetamp lidt Juling med en Ende Hamp.«

Der kom Fyrmesteren slentrende højt oppe i Taarnets Vægtergang. Drengene raabte endnu højere, lagde ligesom al Magt i Sangen; de vidste, Fyrmesteren og Kapellanen var svorne Uvenner.

»Ja, giv den fule — — —«

Hvad var det med Fyrmesteren, satte han ikke Signalet Storm paa Signalmasten deroppe? Saa slap Præsten vist for Demonstrationen denne gang. Alle Garnene var ude, nu fik man nok at gøre med en hastig Bjærgning for Stormen tog til.

Flintholmen laa helt ude i Fjordgabet. Derfra fik Skibene, der kom inde fra Fjordvigen, den sidste Hilsen, før de stod til søs. Ganske vist laa der et Par mindre Holme længere ude i Havet, men de var ubeboede og øde; mellem disse Holme satte Fiskerne deres Garn.

Nu kom alle Fiskerne ud fra de smaa Hytter rundt om paa Holmen, hurtigt maatte der handles nu, om man vilde undgaa, at Garnene gik tabt.

Derude kom allerede Axel stævende hjemad. Svært saa tidlig han havde været paa Benene. Endda Stormen var kommen pludselig op. Sangen om Præsten forstummede.

Arbejdet med at gøre Baadene klar blev udført i Tavshed. Hvem der var saa heldig som Axel at have alt paa det tørre, før det blev mørkt. Det begyndte allerede at skumre nu.

Men hvad var det? Axel havde jo slet ikke Garnene med sig i Baaden, og Lystsejlad kunde han da ikke have været paa, naar han kom hjem ene Mand i Jollen.

Den lille spinkle Baad hævedes højt paa de skumpiskede Bølger. Fiskerne stod nu i smaa Grupper og drøftede hastigt, om det var forsvarligt at gaa ud, eller om det allerede var for sent.

Nu gik Axel i Læ af den lange Stenmole, gjorde fast, og stod lidt efter blandt de andre Drengene, der endnu sled i Arbejdet.

»Saa nu sidder han derude paa Granholmen, den sorte Fransen, der ikke vil konfirmere Bjørn!« Axel

lo skadefro. »Nu kan han se, hvorledes han kommer hjem, for Fiskerne skal sagtens ikke ud i det Vejr, vi nu har.«

Bjørn blev bleg. Store Himmel. Sad Præsten paa Granholmen iaften i dette Herrens Uvejr. Hvad havde Axel gjort.

»Kan hænde, han saa er mindre kry, naar han kommer ind igen,« vedblev Axel, der stod i sit Sotøj og drev af Vand.

»Du mener ikke, at Præsten sidder paa Granholmen?«

Axel lo uhyggeligt.

»Han er selv sejlet derud. Paa Strandjagt forstaa sig, jeg gav ham kun en Haandsrækning med Bugseringen, det var jo lettere end at ro selv. Hverken han eller jeg kunde vide, at det blev Storm; mig naaede den først, da jeg var nær under Øen her; og han bad mig ikke om at hjælpe med Hjemturen!«

Det løb Bjørn koldt ned ad Ryggen ved Tanken om Præsten derude. Han vilde gøre Anskrig. Et Menneske paa nogle Favne Sandgrund ude i Havet, mens Stormen peb og Havet rasede. Hvordan skulde det gaa den arme Mand, der kun havde en skrobelig Sejljolle, som han daarligt nok kunde manøvrere i stille Vejr.

»Saa giv den fule Præstetamp lidt Juling med en Ende Hamp.«

Drengene sang igen paa Hjemvejen til Hytterne, efter at Baadene var sejlet i Læ bag Stenmolen. Bjørn syntes, det lød, som sang de Præstens Dødssang.

Stormen gik over Øen, Regnen piskede ned. I alle Hytterne tændtes nu Lys. Det gnistrede fra Smaaskorstenene. Enhver hyggede sig, som han kunde bedst med de Midler, han havde for Haanden.

Bjørn stod alene ude paa Molen.

Axel havde jo i Grunden Ret. Hvem havde bedt Præsten tage til Havs idag, hvor enhver havde ventet paa Stormen. Ovenikøbet paa Lystjagt, han der havde baade i Fad og Bur derhjemme. Han der kun tænkte paa en Ting Dagen lang. At snuse i alle andre Menneskers Forhold og bringe for en Dag, hvad Livets Gang længst havde skjult. — Bjørn saa ud over Havet. Nu og

da kastede Fyrets stærke Lys sig flænsende ud i Mørket. »Lyset skinnede i Mørket.« Bjørn grundede over Præstens sidste Præken. Menneskene skulde være gode og kærlige. Være Lys i Livets sorte Nattemulm. Var Præsten da ikke selv ond og haard. Han, der saa en Forbryder i hvert Menneske, han passerede paa Gaden.

Lyset skinner i Mørket.

Derude maatte Præsten kunne se Fyrets skarpe Blink. Gid han maatte se og se, tænke og forstaa sin egen Præken fra i Eftermiddags.

Længere kom Bjørn ikke i sin Filosofi. Et kort Nu og han sad i Baaden; der brændte Nødblus paa Granholmen, det gjaldt Liv og Død! Det var den inderste Holm, Kapellanen havde valgt til sin Strandjagt, havde han valgt Torskelholmen, havde han været død Mand nu.

Det havde været let Sag for Bjørn at faa voxen Hjælp i Baaden, men hvorfor alarmere hele Øen for Præstens Skyld, og Axels Sag var sikkert ogsaa bedst tjent med, at saa faa vidste noget om dette som muligt.

Præstens Nødblus viste godt paa Vej, værre var det at faa Baaden til at gaa derhen, man vilde. Snart trak den sig i stønnende Tag op ad en Bølgeryg, snart for den ned i Dybet, som gjaldt det om at naa Havets Bund.

Blot Præsten vilde blive paa Øen til Hjælpen kom. Selv om den lille Holm var oversvømmet, var han alligevel sikrere der, end hvis han prøvede at naa Land i sit eget skrobelige Fartøj.

Det var Kamp paa Liv og Død at naa Holmen, men værre at skulle hjem med Søen vældende ind agter. Men det gav Mod at se Præstens ligblege, rædselsfyldte Ansigt. I Eftermiddags havde det været anderledes. Ingen Pardon. Kun Haardhed og Kulde. Hjertet som Sten. Nu var Bjørn den stærke. Saa pludselig kan det slaa om. Skabe sig kan enhver, men hvem gaar gennem Ild og Vand, naar Faren er der, og Livet staar paa Spil.

»Lad være at glo ud i Luften, Pastor! Øs, for Guds Skyld øs, siger

(Fortsættes Side 22).

I DEN GAMLE I KONGOS URSKOVE ELEFANTERNE HØVDINGS BY PAA VANDRING

Vor gode Ven *Jorgen Boje* fortæller i et Rejsebrev til Randers Amtsbasis om sine mange spændende og eventyrlige Oplevelser ude i det fremmede. Samtidig med et Par Billeder af den unge Eventyrer og hans sorte Hjælpere bringer vi et Uddrag af Brevet:

Congo, i April.

.... Vi har altid vanskeligt ved at faa tilstrækkelig Arbejdskraft, dels er Folkene her i Distriktet ikke kraftige, dels vil de ikke arbejde Allsaa rejste jeg paa »Slavejagt«, om I vil, ganske vist fangede vi dem ikke, ej heller lagde vi dem i Lænker, men jeg købte dem, ærligt og redeligt. — Den 20. Februar marcherede vi ind i Bafunugaernes Land. Ved Solnedgang kom vi til en lille, bred, men rivende Flod, for dyb til at Folkene eller Hesten kunde vade over; ydermere havde Vadestedet sin Bevogter: en Krokodille. I en 3-Mands Kano sejlede vi Folk og Bagage over og landede endelig efter meget Besvær paa en Sandbanke. Mens vi laa og pustede ud, kom en Antilope ned for at drikke paa den nysforladte Flodbred, den saa smuk ud i Aftensolen — Klaps sagde det, som naar en Jerndør smækker — en Bølge i Vandet — og Vadestedets Vogter havde faaet sin Tribut Næste Dag sneglede vi os over en bred Slette, Maalet var en stor, gammel By, Hovdingeresidens, hvor jeg haabede paa at faa Folk. Vi nærmede os Byen uden at høre Hunde eller Bornenes Raab, de første Hytter

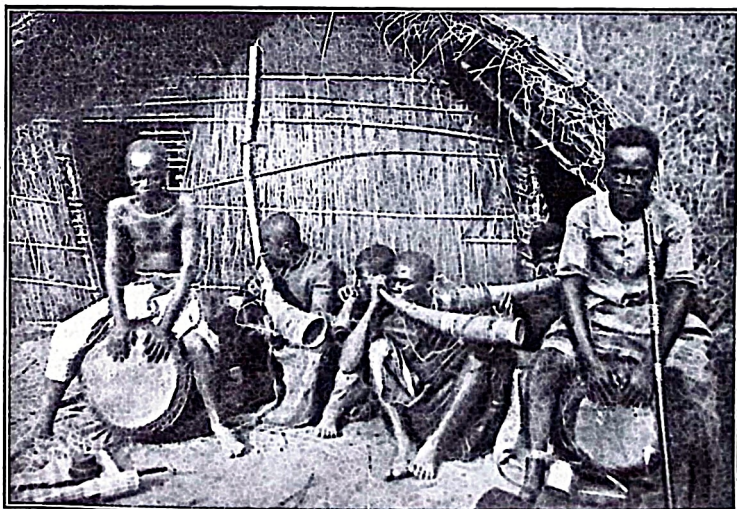


var tomme, de gabede os i Møde og Slyngplanter af Græs var allerede i Gang med at lægge deres grønne Tæppe over dem.... De brede Alleer var spærrede af Palmer, Lianer og mands-højt Græs; flere tomme Hytter fortalte os at der havde været en stor By; vi fik Græsknivene frem og huggede os igennem, mine Folk rensede en Hytte til mig, og mens vi pakkede

ud, kom de slæbende med en gammel, kroget Hovding, for i Tiden en rig Mand; nu boede han i den tomme Torneroseby med kun 3 Koner, og hele hans Hof bestod af hans ligesaa gamle Bror. Alle hans Folk var døde eller vandrede bort, — af og til, efter deres Skik, sendte de den døende Hovding Fødevarer det var sorgeligt at se! — Og en stor Skuffelse for mig ingen Folk at faa.

Næste Dag ved Middagstid naaede vi Landsbyen med de fra den døde By udvandrede Folk. Mine 20 Portorer stak i en infernalsk Hylen, der bragte Landsbyen paa Benene. Derefter gik de over til at synge en Sang om at »her kommer vi med en hvid Mand til »Abekaltens« By, og Konerne maa skaffe Vand og Mad, hvis ikke skal Alverdens Ulykker og den hvide Mands Vrede komme over dem!« I Reglen kommer saa Hovdingen og lægger en Hone, Frugter eller Vildt foran mig som »Gave«.

.... Paa Hjemvejen hortes Raabel: »N'soko« d. v. s. Elefanter. Det var flot at se De kom vandrende, en stor uordnet Flok, kulsorte ragede de op over Græsset, og de rullede frem, saa jeg kom til at tænke paa Krigstanks. Ørerne, der var mægtig store, viftede monotont, de store Hanner dannede Fortrop, nogle gik i Rækker, andre drev vilkaarlig med, Snablerne rev i Forbifarten Jærestotter og Graae af. Sletten knasede og brusede under dem, mens de væltede frem Ii sidst forsvandt den store Kodbolge for vore Øjne i en Kloft....



FRA DANA EKSPEDITIONEN

I har sikkert alle hørt om den stolte Bedrift, Dana-Ekspeditionen har udført. En af Deltagerne, Dr. N. C. Andersen, har venligst lovet at fortælle noget om den i et af de følgende Numre af „Spejdernes Magasin“. Her bringer vi et Uddrag af Doktorens Dagbogsoptegnelser om et Besøg paa en øde Ø.

Da vi blev purrede imorges, var vi ved at dryppe Ankeret inde under en enorm lodret Fjeldvæg. Det var »Dezerta grande«. Den lignede komplet en Lagkage. Ja, det er ingen daarlig Brander, for »Dezerta« betyder ikke Dessert, men »den øde Ø«. Og den lignede nu virkelig en Lagkage, bygget op af mørkere og lysere Lag, med en bred syltetøjsrød Stribe af Jernmalm hele Vejen rundt. Om det saa var Flodeskum, saa var der et tyndt Lag af det oppe paa Toppen — nogle fine, lette Skyer, som snart forsvandt.

Det er en meget ejendommelig Ø — den staar fuldstændig lodret op af Vandet og skal angiveligt være 1500 Fod høj; ovenpaa er den ganske flad. I det nordøstlige Hjørne er der en lille Smule Kyststrækning, bestaaende af et Virvar af nedstyrtede Klippeblokke, og her findes en smal, stejl Slugt, hvorigennem man kan stige op paa Øens Top.

Kan — næh, kunde; for da vi var naaet halvvejs op, viste det sig, at der havde været et Skred. siden Mr. Cossart sidst havde besøgt Øen. (Mr. Cossart er den danske Konsul i Funchal; han ejer den lille Gruppe af øde Øer, hvortil Dezerta grande hører, og han havde givet os Tilladelsen til og Anvisninger til dette Besøg; der skal findes sjældne Fugle- og Insektarter, som vi haabede at faa Prover af.)

Men der havde været et Skred; midtvejs oppe i Slugten stødte vi paa en Barrière af løse Sten og pastos Ler, som det vilde have været livsfarligt at forcere, og saa blev det opgivet.

I mit stille Sind var jeg næsten taknemlig for denne Hindring — for jeg havde hele Tiden gaaet og spekuleret paa, hvorledes jeg skulde klare Nedstigningen; hver

Gang, jeg standsede for at trække Vejret (det var ofte nødvendigt!) og stjal mig til at se tilbage, gøs det i mig. Det var ellers storslaaet skønt, dette stejle, snævre Svælg, fyldte af store, løse Stenblokke, men uden et eneste grønt Straa — nedenfor laa den vilde Kyst, og det blaa Hav, og langt borte lukkede Madeira Horizonten med sin yndefulde Silhouet. —

Det varede en rum Tid, inden Motorjollen kom ind og hentede os; der var vist noget i Vejen med Køleren — — kender nogen af Jer en Motor, hvis Køler ikke ustandseligt er i Uorden! Og vi havde saaledes god Tid til at se os om paa den lille Smule Kyst, som var meget interessant.

En Del af Kysten bestaar af Lava, og der havde Bølgerne og de løse Sten i Fællesskab slidt en Mængde store Fordybninger — det lignede store Mortere, og i Bunden af hver laa en Sten, som en kæmpemæssig Pistil. Alle disse Huller stod fulde af Søvand, fra Højvande eller fra Storm, og i de fleste af dem var der en frodig Plantevækst og et muntert Dyreliv — store, naturlige Aquarier! Nogle var bevoxede med asbestagtige Haar og beboede af Hundestejler; i andre sad fantastiske, hvide, rosa og lyseblaa Søanemoner. De morsomste var forede med grønne Alger og husede en Masse Smaafisk, der mindede om Aalekvabber; gennem det klare Vand saa vi tydeligt hver lille Bevægelse af Gællerne og Finnerne. Vi fandt paa at fodre dem med Snegle, som vi pillede ud af Skallerne, og det fik vi en stor Succes paa! Saa nemt er de »Aalekvabber« vist aldrig før kommet til deres Frokost! Da den første Snegl blev kastet ned i Aquariet, skyndte en Aalekvabbe

sig op fra Bunden og greb den »i Flugten« — men straks var alle de andre efter den, ganske som Graaspurve, der forfølger den heldige Kammerat, som har faaet den første Brødsmlule — en vild Jagt begyndte, hvor den første Aalekvabbe for fra det ene Smuthul mellem de grønne Alger til det andet, for at faa Fred til at nyde sit Bytte. Efterhaanden kastede vi flere og flere Snegle ned — Aalekvabberne opdagede snart, at det var en regelret Affodring, og det saa ud, som om de sad og lurede paa vore Bevægelser. Maaske de i Løbet af et Par Dage vilde være blevet helt tammelige!

— Omsider var Motorjollens Køler kommet i Orden, og vi blev hentet ombord i »Dana«, som nu lettede Anker, og i et Par Timer sejlede ganske langsomt langs Øen, der var af Længde som Amager. Det var hele Tiden den samme lodrette, nøgne, tværstribede Fjeldvæg, men rigt varieret: de forskellige Lag steg og sank lidt; hvor det røde Syltetøjslag kom ned til Vandet, havde Bølgerne slikt af det søde Stof, og derved dannet dybe Huler; i nogle af disse var Bunden tør, saa de, i hvert Fald i godt Vejr, var udmærket beboelige. Der sagdes, at Tyskerne i en vis Periode af Ubaads-Krigen havde Magasiner i disse Huler.

Et Sted i Fjeldvæggen dannede Linierne ganske tydeligt, i fladt Relief, Bougen af et stort Skib, med Fokkestaget og Waterstaget, og uden særlig Hjælp af Fantasien anede man et Klyds med en Stump Ankerkætting. Lidt længere borte saa man et fuldkomment Satyrhoved med eet Øje, en plump Kartoffelnæse, en Hugtand i venstre Side af Overmund, og fint friseret Hageskæg. Det var noget ganske andet, virkeligere end »Manden i Maanen«!

Ved den vestlige Ende af Dezerta grande blev Ankeret dryppet igen; vi laa der et Par Timers Tid og fiskede med Bombe. Det er store Bomber, fyldte med et kraftigt Sprængstof, »Aerolith«.

Bomben blev monteret paa den ene Ende af et langt elektrisk Kabel, og ved Hjælp af Motorjollen sejlet bort i ærbødig Afstand fra »Dana«; den anden Ende af Kablet blev ombord, og blev anbragt i en elektrisk Afbryder. Selve Bomben blev plumpet i Vandet, og Motorbaaden tøffede et Stykke bort; da den var udenfor Farezonen, sluttede man Strømmen ombord, hvorved Bomben bragtes til at explodere. Man hørte et dumpt Knald, mærkede en svag Sitren i hele Skibet, og saa straks efter en livlig Bevægelse i Vandspejlet paa Explosionsstedet; samtidigt dannedes der en stor lergul Plet af oprodet Slam. Ved Explosionen dræbes og bedøves Fiskene i vidt Omkreds, og flyder op i Vandskorpen; Folkene i Motorjollen fik travlt med at sejle



rundt og fiske det mest mulige op med Ketsere.

Der var en Masse Maager i Nærheden, og de saa med deres skarpe Øjne straks det herlige Frokostbord, som saa uventet dækkedes for dem — det udartede til en formelig Kappelstrid mellem dem og vore Folk om at faa flest af Fiskene!

Om Aftenen sejlede vi videre, sydpaa, i Retning af de capverdiske Øer.

Det har været en Oplevelse, denne øde Ø, noget udover det sædvanlige. Jeg har tidt svært ved at holde Erindringerne om de Storbyer, jeg har set, ude fra hverandre — det er et Kaos af travle Mennesker, Biler, Sporvogne og mekaniske Opfindelser. Dertilla Grande havde sit eget, alvorlige, usminkede og karakteristiske Ansigt.

N. C. Andersen.

GAMLE OG NYE SANGE

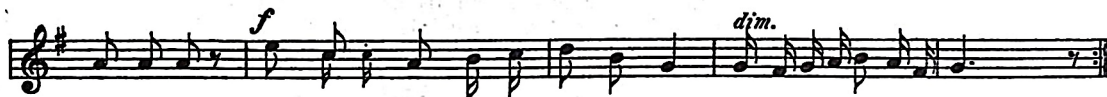
OLE

(Jeppe Aakjær)

Andantino.



- | | |
|--|------------------------|
| 1. O - le sad paa en Knold og sang | } la la la la la la la |
| 2. Lyn-gen'su-sed, og Sky - en gled, | |
| 3. He-den stænged, og Min-det spandt: | |
| 4. Snart den Ting dog blev aa-ben-bar: | |
| 5. Stak saa O - le en Dag i Trav, | |
| 6. Øj - et skin-ne-de, Taa-ren randt, | |
| 7. O - ver Ha-vet da Hyr-den so'r, | |
| 8. Ej kan Be-de og Faar for-staa, | |



la la la!

Faar og Be - der om - kring ham sprang,	} tra la la la la la la la!
Ud - flugts - længs - ler i Hjer - tet sved,	
Mo - ders Øj - ne dog stær - kest bandt,	
Min - der gør ik - ke Sa - gen klar,	
stod med ét ved det sto - re Hav,	
in - tet me - re i - Ver - den bandt,	
Faa - re - ne staar der end - nu og glør,	
Længs - lers Tog o - ver Bøl - gen blaa,	

GREVENS FEJDE

EFTER P. P.

Forræderiet begynder.
Hos Ambrosius Bogbinder
i Studiestræden.

»I kan være uden Bekymring i saa Henseende, højærværdige Herre,« bemærkede Wullenweber, »Admiral Klement, der sidder ved Jer Side, er af Lybeks Senat udkaaren at gange tilhaanden paa Toget, og han plejer ikke at lade sig kyse, han har set flere Vrag og afhuggede Hoveder, end I nogen Tid drømte om.«

»Erkebispens loftede Hovedet i Vejret og stirrede et Minut paa sin Sidemand, den forhen omtalte barske Kriger med Tyrehovedet. Denne, som hidtil havde været en tavs Tilhører og Iagttaget, rejste sig nu fra sit Sæde, som om han mente at burde fremvise sin af den lybske Borgemester udpegede Person, og alles Opmærksomhed henvendtes paa ham. Hans kæmpeformede, saa at sige i Jern klædte Legeme var af en usædvanlig Længde, de stride, graasprængte Haar, der som Børster strittede frem under den ridderlige Baret, og det skumle Blik under hans buskede Bryn gav ham et vildt, afskrækkende Udseende.

»Apage Satana!« udbød Gustav Trolle, og en hemmelig Gysen syntes at kæmpe med det spottende Træk paa hans rynkede Ansigt. »Ved Sankta Birgithe, var I ej for knokkelfast til at agere et Spøgelse, skulde jeg tage Jer for Lange Peter, om end man siger, at den Karl ligger forlængst paa Havsens Bund og holdes fast af Stejlen paa hans Vaabenkjortel. Lad saa være eller ikke være — I kalder Jer Klement og er lybsk Admiral? Ret saa! I er nok Manden dertil. I vil ikke blinke for Øksen eller lade Jer kyse af Mester Treben, der skal atter vorde Højhed i Landet for Ravne og Glenter, men Sagen vil gaa, den vil gaa. Hvad Religion

har I?« afbrød han pludselig sig selv.

»Jeg bad engang hver Morgen og Aften mit Ave,« svarede Klement med en raa Stemme, idet han gav Erkebispens det skarpe Blik tilbage, »ellers ere Engle, Djævl og Helgene mig lige kære, og jeg er af den Formening, at en ret So- og Krigsmand gør nok saa klogt, om han, heller end at klynke, lider paa sit Snille og sit Sværd, naar som helst anden rimelig Hjælp maatte slippe.«

»Og paa Vaabnet i sit Banner,« tilføjede Trolle, idet han rejste sig og omfattede sit Krus med den højre Haand, men støttede sig til Bordenden med den venstre. »Saaledes skal det være.« Han saa sig omkring, og Alle vendte Blikket mod Døren til det mørke Forværelse, en dump Raslen som af et tungt Vaaben lod sig høre derinde.

»Hvad var det? Har I glemt at laase Døren?« spurgte Jørgen Wullenweber med et vredt Øjekast til Ambrosius. Denne sidste greb en Voxkerte og ilede ind i Kammeret, fulgt af flere af Selskabets Medlemmer.

Paa den lave Bænk ved Væggen laa en Posepilt udstrakt paa Ryggen og snorkede, Bispens Sværd laa paa Gulvet, formodentlig revet om ved en uvilkaarlig Bevægelse af den Sovende.

»Det er Jer Folgesvend, Herre Bisp,« hviskede Ambrosius og tilføjede med et stygt Smil: »Noget maa ske, der hastig kan fri os fra al Uro over at være belurede.«

»Flyt Jer lidt,« brummede Klement, idet han ivrig trængte frem og betragtede den Sovende. »Jeg hader en Lurer og Angiver mere end den Onde og al Pestilens. Har Køteren set og hørt uden at melde sin Nærværelse, har han og noget i Sinde, hvisaarsag han maa gøres tavs og hives ud.«

Uden at forandre en Mine og som om han beredte sig til den

ligeegyldigste Handling af Verden, stak han Haanden ind paa Brystet og trak en blottet Dag-gert frem. Idet han loftede den, og Kjertens Skin faldt paa dens korte, blanke Klinge, saa man tydelig Stejle og Hjul indtætsede oppe ved Hjaltet. Den Sovendes ene Øjelaag bevægede sig flygtigt, og stønnende drejede han sig som i dyb Søvn om paa Siden, hvorved Bænken væltede med ham.

»Holdt Mand, ved Skt. Jørgen! I skal ikke begaa saadant hæsligt Mord!« raabte Rønnovs blegnende og greb kraftig fat om Klements løftede Arm. »Det er en uselig Posepilt, der ledsagede mig herhid og har sagtens ikke kunnet slippe ud igen. Stat op, Jakob! Jeg ganger nok i Borgen for hans Frimodighed.«

»Her er jeg, her er jeg, er Høreren alt kommen?« stønnede Jakob og foer søvndrukken i Vejret, men synkende ned paa sine Knæ, vedblev han med flydende Tunge og halvt lukkede Øjne: »Hvilken Salme skal det være? Deus, qui cordia fidelium eller Da pacem Domine! eller skal jeg kvæde Visen: Den Hane slog ud sine Vinger og goel forinden Guds Fødselstid, Herodes faldt af sin kongelige Stol — eller skal jeg læse op af Mester Lucidarius eller kanske af Helvedes Badstue. — Ak! oh! hvor er jeg?« — tilføjede han pludselig med skælvende Røst og stirrede vildt omkring sig.

»Han gebærder sig narrisk nok,« brummede Klement og skjulte sit Vaaben, skønt han endnu betragtede Piltten med et mistroisk Blik.

»Kom til Dig selv, Jakob, og gæk hjem til dit Kloster at sove,« sagde Rønnovs meget forundret og ruskede Piltten i Vejret. »Vær saa god Herre Borgemester at lade ham ud, I ser nok, at han er betagen af Sovn og Forskrækkelse.«

Ambrosius Bogbinder, som virkelig troede sig overtydet om, at Posepiltten var for enfoldig og slov til at have opfattet noget af

de stedfundne Forhandlinger, efterkom villig denne Opfordring og trak Slaaen fra Udgangsdøren. Jakob tumlede efter ham gennem den mørke Gang, og saa snart Borgemeesteren havde aabnet Gadedøren, foer han i et Sæt ned ad Stentrappen ud i det Fri. Aandende dybt i Vejret saa han endnu engang op til det stadselige Hus, før han ilede videre, og et underligt Smil foer over hans Ansigt, der nu hverken udtrykte Enfold eller Sløvhed.

Mellem Venner og Fjender.

Porten til Fru Anna af Møenstrup Gaard paa Amagertorv stod paa vid Gab, Vinduerne histoppe, der vare forsynede med smaa, i Bly indfattede Ruder, stode ligeledes aabne, som om den gæstmilde Frue hverken vilde udelukke den friske Morgenluft eller de mange Gæster, der plejede at hjemsege hende i Dagens Løb.

Dette Hus var nemlig Samlingspladsen for mange ædle og fædrelandsindede Mænd. Hos Fru Anna, som havde tilbragt sit bevægede Liv ved Hove, som under tvende Konger havde prøvet meget Ondt og Godt, men under alle Skæbnens Tilskikkelser lagt en Sjælsro og Ædelsind for Dagen, der betegnede den ægte Dannekvinde, søgte man gjerne Raad, hentede man nyttige Vink eller var i alt Fald vis paa at træffe ligesindede Mænd ved den hyggelige Arne.

Sirlige Urtepotter med Roser, Nelliker og Krusemynte vare opstillede paa Vindueskarmene, i den aarle Morgenstund brødes Solens Straaler i Vanddraaberne paa de nikkende Roser og de saftiggrønne Blade, de spillede paa de brogede Tapeter, hvormed den store, hvælvede Dagligstues Vægge var betrukne, og paa hvilke Scener af det gamle Testamente vare indvævede.

Paa de højryggede, plumpt forarbejdede Fyrretræs Stole, der dog var malede og belagte med

røde Plysches Hynder, havde tvende Ungmøer taget Plads bag Blomsterne ved Vinduet. Uagtet saare forskellige i deres Ydre, vare de begge smukke og af et indtagende Væsen. Den yngste, der vel kunde være atten Aar gammel, havde lysegule, i lange rige Lokker nedbølgende Haar, skælsmske mørkeblaa Øjne, og Farven paa de ovale Kinder kappedes i Friskhed og Skønhed med de fyldige Roser. Hun bar et fiolfarvet Silkeskjort og et Korset af gult Fløj med hvide Silkeærmer, Korsettet var fortil nedringet, saa at det hvide Livstykke, der tilhylede Barmen, kom til Syne. Det var Frøken Elsebeth Krabbe, Marskens Datter. Den anden som vistnok var tre eller fire Aar ældre, havde brunt Haar og mørke Øjne. Hendes Pande var hvid som Alabast, kun en svag Rødme farvede hendes Kind, og det vemodige Træk, der stundom spillede om de skønne Læber, samt det tungsindige, ofte stirrende Blik lode formode, at Skæbnens haarde Haand allerede havde berørt denne fine yndige Skabning. Hendes spæde Lemmer skjultes i de store Folder af en dystergrøn Silkekjole, der om den smækre Midie sammenholdtes af et sort Fløjls Bælte og, tilhyllende Barm og Skuldre, sluttede sig til en opstaaende Halskrave af snehvidt Lin. Det var Birgithe Giøe, Drostens Datter.

Foran dem paa det snorklede, hvidmalede Bord med Pladen af graasprængt Marmor laa flere opslagne Bøger, et paa de Tider saare sjældent Syn, især hos unge Kvindfolk.

»Her er og den danske Krønike paa Rim, der nys er bleven prentet udi Malmø,« sagde Birgithe Giøe, som bladede i en lille Bog, og medens en sælsom Ild blussede op i hendes mørke Øjne, vedblev hun: »det er en kostelig Tanke, saadan at kunne bevare for Efterslægten hvad der skete i vort kjære Fødeland for over tusind Aar forleden, og det skal vist nok end optegnes, hvad der

sker i vore Tider, saadant mau være en Spore til at ture frem i Dyd og Ædelsind. Vil Du høre Elsebeth, hvad der staa skrevet om Dronning Margarethe, Valdemars Dotter:

Den Snor, som lægges af Strænge tre,
Hun brister fuld neppelige,
Det siger Viismand foruden Spe,
Om hun lægges lempelige.
Jeg lagde en Snor med alle stærk,
Da jeg vandt Sveriges Krone
Og erfde Norge til Dannemark,
At de skulde staa i Lune.
Ingen Vold eller Verdenss Magt
Kan de samme Riger beskade,
Imens de blive ved samme Pagt,
Som jeg dem sammen lagde — —.

»Det er visselig sandt og vakert nok,« nikkede Elsebeth smilende, »men mig tykkes, det nytter ikke stort at se hen til, hvordan det var og burde sig at være, eftersom det nu til Dags ser helt anderledes og vel saa broget ud i vort kære Fædreland. Vi gøre desaaarsag bedst i at lade Krøniken ligge, indtil vi selv ved drabelige Idrætter have flyet Stof til Optegnelser, og skal jeg sige Dig Sanden, læser jeg hellere i en Bog, hvor en Part er historisk, en Part poetisk, jeg mener, hvor Skriveren nok fortæller rimelige Begivenheder, men fremsætter saadanne spejlvis med sarte Mellem-spil, hvilket kan fly Tanken noget at bestille.«

Veninderne fore fra hinanden, thi i dette Øjeblik reves Døren op, og Junker Herluf stormede ind.

»En lystelig god Morgen, I skønne Damer,« sagde han. »Jeg opdagede Jer fra Gaden og skyndte mig hidop, skønt jeg har Hastværk og kanske faar en sort Strøg af Læsemesteren, naar jeg kommer for sent paa Skolen. Jeg har glemt at takke Dig for den smukke Fjer, Du skikkede mig forgangen Dag til min Søndagshue, det randt mig først i Tanke i Nat, da jeg blev vækket af min Sovekammerat i Klosteret. Jakob Posepilt, som snakked i Sovne og geberdede sig hel balstyrig.«

»Fjeren skænkede jeg Dig til Opmuntring, at Du skal fare fort

i Flid paa Skolen og i høvisk Opførsel,« sagde Birgithe venlig og strog tankefuld de brune Lokker tilbage fra Ynglingens varme Pande.

»Af mig skal Du faa en hel ny Sondagshue, naar kun Du læser ret flittig,« tilføjede Elsebeth.

»Tak, Tak,« nikkede Herluf, »men Fjeren vil jeg dog holde mere af, og det siger jeg Dig, Birgithe, læser jeg end en Stund flittig, sker det alene, fordi Du bad mig derom, men ad Aare, naar jeg er stor nok til at fylde ud et Panser, kaster jeg bort denne formaledidede Kofte og løber af Skole, hvad Fru Anna og alle de andre saa sige dertil.«

»Og hvordan i Verden agter Du at løbe for at hente Riddersporen?« smaalo Elsebeth, som ret med Interesse betragtede dette Optrin.

»Stille dog,« sagde Birgithe hel alvorlig, »bestyrk ham ikke i hans Vildskab. Det er ikke smukt af Dig, Herluf, at tale saa letsindet, efterdi Du dog har lovet mig at lære ret meget, for engang at vende en Pryd for din berømmelige Slægt og Fædrelandet.«

»Nej, kæreste Birgithe, det kan Du ikke mene i ramme Alvor,« afbrød Herluf hende med blussende Kind. »Skulde en af de Trollers kække Æt forskimle i Skolen over de formaledidede Boger, medens de andre tumle sig i Herrefærd og Ridderspil? Nej! nej! jeg gad helst kaste alt det Pandanteri væk og vende en dygtig Riddersmand, nu faa vi ret snart Krig igen, de fortælle, at Lybekkerne ruste sig, og Farbroder Gustav Trolle skal være kommen hid, for at hjælpe til at befri den fangne Kong Kristjern — javist!« tilføjede han ivrig, da et Forbavelsens Udbrud undslap begge Ungmøerne, »og skulde jeg da ikke være med, saasnart jeg kan lvinge en Ganger og føre Sværd. Ikke sandt, Birgithe, det skal klæde mig bedre, naar jeg sætter din Fjer paa min Hjelm og rider strunk forbi, i Stedet for at løbe

til Skolen i denne Pilterkofte. Men nu maa jeg skynde mig fort, for at komme, for Salmen er sunget helt til Ende. Farvel, Birgithe, saa længe — Farvel, Fruken Elsebeth!« Dermed hilste han og forlod Værelset paa en ligesaa stormfuld Maade, som han var kommen.

Sporer klingrede, og Sværd raslede udenfor. Døren aabnedes, og stadselige Herrer traadte ind, den ene efter den anden. Der kom Drost, Hr. Mogens Gjøl, Marsk Tyge Krabbe, Ridder Erik Banner, Hr. Peter Skram, Borgemester Jørgen Münter, Hr. Otto Stissyn og adskillige andre.

Mild og venlig, men med Anstand som en Droning modtog Matronen sine vanlige Gæster. Man bukkede og nejede med høviske Miner og hilste paa hverandre med sirlige Taler.

»Herre Drost, I er som altid velkommen ved min Tærskel,« sagde Matronen, efterat de første Høflighedsord vare vekslede, »i lige Maade den fremmede Mand, I bringer med, hvem jeg dog tykkes at skulle kende, naar jeg ret betragter hans Aasyn.«

»Det mener jeg med, Fru Anna,« genmælede Mogens Gjøl. »Skulde I ikke genkende Hr. Peter Skram til Urup, hvis Moder var jer kære Veninde?«

»Ak, ak, nu husker jeg, men det er mange Aar forleden jeg saa Jer sidst,« nikkede Matronen og udstrakte sin Haand.

Det temmeligt talrige Selskab havde allerede delt sig i flere Grupper, og forskellige Samtaler var kommen i Gang, der dels førtes højrosted, dels med dæmpet Stemme, stundom hviskende. Tværtimod Sædvanen i dette Hus herskede en vis spændt Stemning blandt Gæsterne, af hvilke nogle, trods deres smilende Miner og opromte Væsen, med mistroiske Blikke syntes at iagttage snart denne, snart hin Gruppe.

Peter Skram havde nærmet sig de unge Damer, og underholdt

sig med dem, frimodig og paa høvisk Vis, uden alt Gækkeri, dog med hin Lethed, der betegnede Verdensmanden. Hans Blikke og Ord vare fortrinsvis henvendte til Elsebeth, som paa sin Side ogsaa syntes at yde ham særlig Opmærksomhed. Ledet af det kvindelige Instinkt trak Birgithe sig derfor tilbage og knyttede Samtale med andre Gæster, medens Bothilde, som var nysgerrig efter at erfare mere om Hjemrejsen, søgte hen til sin Farfader, men Borgemesteren vekslede netop hemmelige Ord med Otto Stisson og var ikke oplagt til at afhandle huslige Affærer.

I en Vinduesfordybning i den fjerneste Krog af Salen stode Hr. Mogens Gjøl og Ridder Erik Banner i en hemmelig Samtale, deres alvorfulde Miner lode formode, at de afhandlede Ting af Vigtighed. Herhen rettede Peter Skram sine Skridt, og mer end en af de Tilstedeværende fulgte ham med tvivlsomme Blikke.

»I er en af vore? Ej saa, Hr. Peter Skram?« spurgte Mogens Gjøl med dæmpet Rost og drog ham nærmere til Vinduet.

»Om I derved forstaar en af dem, der mene det ærligt med Fædrelandet og kun vil drage Sværd for dets Hæder og Gavn, da fejler i visselig ikke, Herre Drost,« svarede Skram. »Men efter hvad I alt har meddelt mig, er Antallet af slige Mænd kun ringe paa Rigsdagen.«

»Og det bliver ringere Dag for Dag, alt som Lybekkerne og de tyske Fyrster stille ud deres Lokkemad,« faldt Erik Banner, en høj Riddersmand med det djærvt, næsten barsk Aasyn, ham i Ordet. »End Marsken og den malmeske Borgemester ere at anse som Fræfaldne.«

»Saadant ved jeg og ved kanske end mere,« nikkede Drost. »Ikke nok dermed, at Bisperne og de Adelsmænd, der have ladet sig forlede at sværge til den romerske Kirkes Banner, af al Magt ville modsætte sig Hertug Kri-

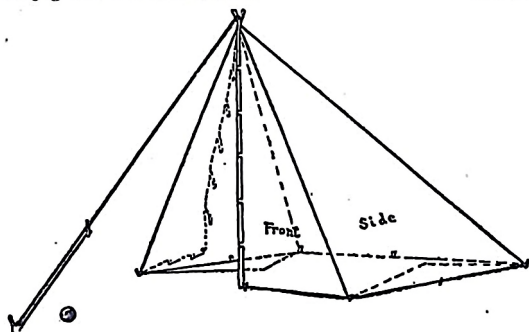
(Fortættets Side 22).

HULESPEJDEREN FORTÆLLER

Jeg er blevet opfordret til her i Bladet at fortælle Jer et og andet, Dreng, om det som er min specielle Kæphest — Lejrspørg — og saa vidt jeg har forstaaet Jeres

sige mig, hvad der efter Deres Mening er det bedste Telt under den Slags Forhold?

Deres hengivne
Kai Petersen.



Spejderchef, er det hans Mening, at jeg skulde være saadan en Slags »Lejrpostkasse«, hvori I kunde putte allehaande mere eller mindre mærkelige Spørgsmaal — som jeg saa skulde se at besvare, saa godt jeg nu er i Stand til det.

For at sige det rent ud, jeg haader at skrive. Jeg ser allerede mig selv begravet under en Bunke Breve og Forespørgsler, jeg følger mig lukket inde som i et mørkt Fængsel, netop nu man skulde være fri for alt dette Papir, netop nu man skulde til at have Ranslen paa Nakken, netop nu Violerne begynder at stikke deres blaa Hoveder op af Skovbunden — og jeg er *rasende*.

Men jeg har i et svagt Øjeblik sagt ja til det. Og der er aabenbart ikke andet for end at gøre som Jeres Spejderchef sagde — »Tag det som en Spejder og smil.«

Ja, saa smiler jeg — og jeg vil bede Jer smile med, saa vi kan faa det lidt fornøjeligt sammen.

Jeg har allerede liggende foran mig paa Bordet den første Forespørgsel.

Kære Hulespejder.

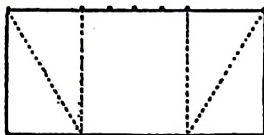
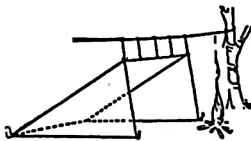
Jeg har hørt, at De skal være interesseret i saadan noget som Vandringer? Kunde De ikke lige

Om jeg er interesseret i Vandringer! — Ja I kan stole paa det. Jeg holder paa, at det er noget af det bedste, der er til.

Men ved I hvad? Jeg synes, I Spejdere her i Landet (dem jeg har set af jer) gaar altfor »tungt« — slæber for meget med jer, hvis I bedre forstaa det. Netop Jeres Telte er for store og uhandige.

Jeg har altid foretrukket smaa Telte, og mine Erfaringer gaar ud paa, at det er dem, man har mest Glæde af.

Hvorfor anvender I aldrig Presenning-Teltet. Jeg har et af den



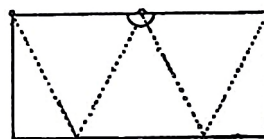
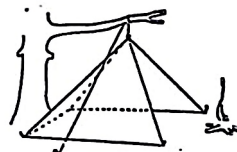
Slags. Det er ikke andet end en let Presenning $7\frac{1}{2} \times 12$ Fod (Maalet er engelsk og vil svare til saadan noget som 210×420 i Metermaal). Der er nogle Kovser

langs Randen, og der hører et Stykke Reb til — det er det hele. Med denne Presenning kan jeg lave mig det nydeligste lille Telt, der ser saaledes ud. Der er Plads til 2 i det, og i godt Vejr lader jeg det ganske rolig staa aabent. Den forreste Side er vertikal. Teltet er her rejst over en Stok. I Almindelighed fastgør jeg blot Rebet i Telttoppen og binder det op over en Gren.

Saa vidt jeg ved, er I i Reglen 8 sammen, naar I rykker ud. Jeg vil paatage mig at anbringe 8 af Jer i 2 Presenninger af samme Slags som den jeg selv anvender. Det er nemlig ganske utroligt, saa mange Slags Telte man kan lave af saadan en Presenning.

Her ser I to forskellige Maader at løse Opgaven paa. Der kan lige 4 af Jer i hver af disse Telte. De er aabne fremefter, men regner det, kan man jo dække Aabningen med et Par Regnslag. (Den øverste Rand af Teltet tilvenstre er fastgjort til et Stræktov. En lige Gren havde været bedre). Under alle Omstændigheder er disse Presenning-Telte mere end nok, naar man rykker ud for en enkelt Nat.

Paa længere Ture vilde jeg med vort ustadige Klima ogsaa fore-



trække et Telt, der kunde lukkes — et Pyramidetelt, et Bager-Telt eller et tagformet Bivuaktelt, saadan som jeg har set Jer bruge dem.

Men hvorfor 8 Mands Telte? De er jo altfor tunge at slæbe paa. Brug 4-Mands Telte. De er langt

handigere. Det hænder jo dog, at man kun er 3 eller 4, der kan være med paa saadan en Udflugt

— og hvorfor i Alverden saa slæbe paa et 8-Mands Telt.

Jeres Hulespejder.

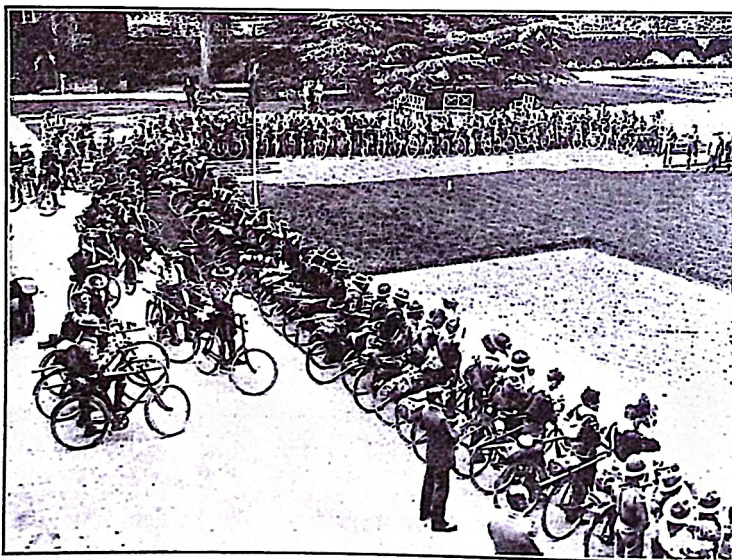
DET FREMMEDE SPEJDERBESØG



De engelske Spejdere, der kommer hjer til Landet i April hører til den engelske Division, der bl. a. omfatter Kent, en Division, der efter danske Forhold maa siges at være stor, idet den tæller mellem 9 og 10,000 Spejdere. Forrige Paaske var Divisionen, d. v. s. Spejdere fra hver Tropa inden for Organisationsomraadet paa Besøg i Holland, hvor de tilbragte en meget fornøjelig Paaske med Besøg rundt paa de mest interessante Steder i Landet og efter den Beskrivelse af Turen,

der staar i Divisionens Aarsberetning, maa den have været uforglemmelig. Det er altsaa for en Del de samme Spejdere, som

det danske Spejderkorps om nogle faa Dage vil byde Velkommen her til Danmark. Men foruden de engelske kommer ogsaa den hollandske Tropa som i Fjor inviterede Kenterne til Holland, og paa dansk Grund vil disse fremmede Drengene faa Lejlighed til at genopfriske Minder om de fornøjelige Oplevelser fra deres sidste Møde. Nu vil vi ønske og haabe, at Vejrguderne vil være os naadige og lade Solen skinne, saa vore udenlandske Gæster kan faa vort Land at se i straalende Foraarsdragt.



PATRULJEUDDANNELSE

(PRISBELØNNET MED JØRGEN BOJES KROKODILLE)

(Fortsat fra forr. Nr.)

Søndag d. 28/4. Mødetid Kl. 8½.
Hjemkomst Kl. 12. Stillested: Sporgovnsremisen. Sporingsovelse.

Start ved Sporgovnsremisen. (Der startes med 100 M. Mellemrum og der startes saaledes:

Nr. 1. Sp. Nr. 1 og Sp. Nr. 4

(ældste og yngste II. Kl. Sp.)

Nr. 2. Sp. Nr. 2 og Sp. Nr. 3.

Nr. 3. Rekrutterne og de nyhervede ført af Korporalen, som kan vise dem til Rette.

Ordre Nr. 1. Følg Vejen til Frederikshøj igennem Skoven til første hvide Bænk. (Nærmere Ordre).

Post Nr. 1 (den hvide Bænk). Paa et Stykke Papir skjult bagaa Bænken findes følgende Ordre: Gaa 50 M. frem ad Vejen, følg Sporet (af Papir og Pile).

Sporet fører ad smaa Stier til Holmevej ved det Sted, hvor en Markvej fører til Drivbænkhusene og videre til Skovridergaarden.

3 Skridt fra et Træ er atlegnet Pil (Brev skjult 3 Skridt i Retning af Træet). Her findes Ordre Nr. 3: Følg Vejen indtil du kommer til en Lade paa højre Side af Vejen; se dig godt omkring.

Post Nr. 4. Paa en stor Sten ved Laden findes en Pil tegnet med Kridt, den viser i Retning af Skovvejen. 5 m inde i Skoven begynder et Papir og Pilespor, som ender ved Skovridergaarden.

Post Nr. 5. Skovridergaarden. Her er fastgjort et Stykke Papir, hvor Sporet ender, hvorpaa der staar: Lob op paa Raahøj til en af Bænkene; tag 4 af de Stykker Reb, som ligger der og bind 4 Knob. Stop et Hul paa Strompen, som ligger, samt skriv det første Vers af Kong Kristian paa det Stykke Papir, som du altid medbringer.

For at fordrive Tiden ved Starten viser Korporalen Spejderne første Morse og lader dem vise dem efter.

Jeg selv kører frem og tilbage paa Ruten, og naar jeg møder nogen af Holdene, spørger jeg dem, hvor Nord og Syd er, samt om, hvor langt der er til et fremtrædende Punkt i Terrænet.

Naar Sporingsovelsen er sluttet, gaar vi til et Stykke Jord, som vi har liggende tæt derved og som vi maa gøre ved hvad vi vil.

Yngste II. Kl. Sp. viser Rekrutterne, hvorledes man laver Ildsted og tænder op. Jeg selv demonstrerer for II. Kl. Spejderne, hvorledes man laver Vandskærm og de bygger to og to en Vinds-kærm.

Paa Hjemturen øves Ekcersits og II. Kl. Spejderne skiftes til at kommandere.

Kort Oversigt over Øvelser:

Sporingsovelse	105 Min.
Spejderidræt	63 —
Hjemmarsch	30 —
Tid at løbe paa	10 —
	325 Min.

Der trædes af Kl. 11⁵⁵.

Torsdag d. 22/4. Patruljemøde. Kl. 7 i Trl. Hjemkomst Kl. 8⁴⁰.

Hver Mand medbringer et stort Stykke Papir, samt Blyant.

Ordonnansmelding (2 Gange).

Melding fra Patr. mod Højbjerg.

Kl. 10⁵⁵. Overbringer Spejder Nr. 2 fra Bæverpatr. II. Horsens.

37 fjendtlige Spejdere set Sydost for Højbjerg; de bevæger sig i Retning mod Skaade Villakvarter, hvor de rimeligvis skal støde til Hovedstyrken. (Troppene fra Horsens, Skanderborg og Odder). Styrken vil, efter hvad en Fange, som vi har taget, blive endelig 123 Mand. Tillige meddelte han, at de vilde kaste sig over vort Hovedkvarter ved Skovridergaarden, saasnart de var blevet samlet.

Afsenderen

Patr. Erik.

Telefonbetjening gennemgaaes.

Stopningen afleveres og rettes. Der mødes med en Strompe stoppet næste Gang.

Kortsignaturer. Enhver Spejder følger en Vej paa et Kort, siger hvad han ser og tegner det bagefter.

ENHVER SPEJDER

bør til enhver Tid være i Besiddelse af en Eversharp. Serlig den korte Model med Lommeholder, som her er afbildet, egner sig for Spejdere, da hele Pencilen gaar ned i Lommen og derfor vanskeligt tabs.

Forlang den ægte

EVERSHARP

NAVNET STAAR PAA DEN.



Hjemmet

Danmarks
POPULÆRESTE
UGEBLAD



V. Schmidt,

Holmensg. 29. Tlf. Byen 2925 y
Messinginstrumenter, Trommer,
Signalhorn, Trommesøjter

Spejd altid efter

Mærket Tre Ben i Ringen,
naar De kober Sæbe!

Dette morsomme lille
Mærke er Garantien for,
at De faar den ægte

Worning & Petersens

Xeroformsæbe.

Over alt - overalt!

**C. ØLLGAARD & GYLCHES**

Frimærkehandel

Lille Alkekstræde 8

Telefon 3148

Specialitet: Skandinavien

Gamle Breve, Arkiver og Samlinger købes.

*Clichéerne til
Spejdernes Magasin
udføres i*

*W. Dietrich & Sønners
Cliché Anstalt
København*

Dybtov 11. Telf. 12.865.

En

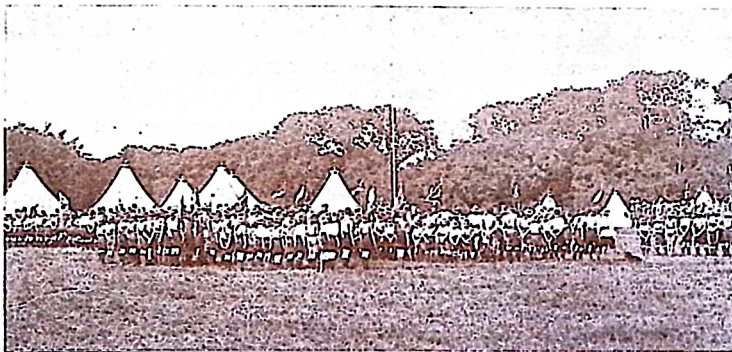
HAFNIA

ægte Maltøl

daglig

styrker
og bevarer
sundheden

Leverandør til det kgl. danske Hof.

**FRA DIVISIONERNE****Spejderudstilling.**

Den 7. April afholder Korpsets 1. Ordstrup Trop i Charlottenlund Palmehave en Udstilling af forskellige i Vinterens Løb fremstillede Spejderarbejder. Til Udstillingen, der bl. a. omfatter et fuldstændigt Moblement til Patrouillelokale, en Del Modeller af Troppens Sommerlejr, Pionerarbejder o. s. v., vil være knyttet en Bazar, paa hvilken findes et righoldigt Udvalg af de forskellige Husflidsarbejder. Udstillingen, der aabnes Kl. 7½, slutter Kl. 10. Kl. 8 vil der finde en Aftenunderholdning Sted, hvortil bl. a. Sven Spejder har tilsagt sin Assistance. Kl. 9 begynder Ballet, hvor intet mindre end det russiske Balajkaorkester spiller. Troppen beder os meddele, at Billetterne faaes paa Korpskontoret og i Depotet samt hos Troppens Spejdere.

Rovers-Konkurrencen.

Ved vor lille »Rovers-Konkurrence« fik Navnet »Friser« flest Stemmer. Dette Navn var foreslaaet af August Petersen, Rudkøbing, der saaledes vandt Solvbaageret. Navnet er dog dermed ikke officielt anerkendt af Korpset. Der kunde maaske findes et, der var endnu bedre!

[Midtjyske Division.

Dalgaskolonnen afholder Kolonneturering i »Spejdernes Plantage« 1. og 2. Paaskedag. 1. og 2. Herning har fra 18. til 25. Feb. indsamlet Toj til Spejderinstitutionen »Fattige Borns Beklædnings«. Der indsamledes Toj for 2000 Kr. og i Pengebidrag 1000 Kr. Den sidste Dag uddeltes Pakkerne til 64 Familier. 1. Ringkjøbing har hjulpet

med til Oprettelsen af en Pigespejder-trop og har ledet dens første Moder. 1. og 2. Silkeborg har indviet deres nye Tropslokale under Overværelse af Tropsraadet. Troppene har fast ugentlig Træning i Boksning. 1. Bogild Trops Musikkorps har assisteret ved Torning Sygeplejeforenings Generalforsamling.

1. Skelskør.

(opr. 23—4—21). 23 Spejdere i 2 Patuljer. 15 Spejdere i Lejr ved Asnæs. Troppen assisterede ved Bornhøjlsdagen.

1. Præstø.

18 Spejdere i 3 Patuljer.

1. Storehedinge.

20 Spejdere i 3 Patuljer. 14 Spejdere i Lejr 8 Dage ved Vemmetofte Strand og enkelte paa Vandreløjr i Jylland, Nordsjælland og Lolland.

Næstø 1. Trop.

10 Spejdere i 1 Patulje. Vandreløjr i 6 Dage langs Bornholms Kyster.

1. Magleby.

(opr. 8—10—22). 21 Spejdere i 3 Patr.

Næstved.

(opr. 9—1—1911). 30 Spejdere i 4 Patuljer. 13 Spejdere i Sommerlejr ved Købæk Strand. Troppen har assisteret ved Flagdagen og Rundskue-

Fjerritslev.
(opr. 23—9—20). 60 Spejdere i 6 Patruljer. 25 Drengene i Lejr ved Svinkløv i 12 Dage.

6. Nørrebro.
(opr. 7—5—22). 25 Spejdere i 4 Patruljer. 20 Drengene i Lejr ved Furesø 14 Dage. Troppen har hjulpet Ejeren af den Mark, de havde Lejr paa, med Markarbejde.

1. Gørlev Trop.
(opr. 16—10—19). 3 Spejdere i 1 Patrulje. Troppen har assisteret ved en Ildebrand.

Nogle ældre Nr. af »Spejdernes Medlemsblad«, nemlig:

1. Aargang Nr. 1, 6, 7, 8. — 3. Aargang Nr. 10. — 4. Aargang Nr. 3, 5, 8, 10, 12/1. — 5. Aargang Nr. 2/3, 5, 6, 7, 9, 10, 11/12.

Sælges á 10 Øre ved Henvendelse til Korpskontoret, Nørregade 15.



54 Stkr. Sowjet-Rusland

og Randstater, alle forskellige. Interessant historisk Samling, kun Kr. 1.64 franco overalt. Stort forværet Primærkatalog gratis. Frimærkehuset Hermes, Klosterstræde 18.

København K. Tlf. Byen 900.

Udkommen er:

G. Weber:
Hvorledes fremstiller man en Modtager
Vejledning for Radioamatører

En klar og kort illustreret Vejledning til en overkommelig Pris! For de mange »Selvbyggere«, der i det afgørende Øjeblik finder de store Værker for kostbare, vil dette Hefte være en fortrinlig Hjælp.

Faas i alle Boglader!

Pris 30 Øre.

Danske Drenges Forlag
København.

TELTE vandtæt imprægneret
Teltduk

amerik. Armyduck

J. NIELSEN, Nørrebro. 52, Tlf. 6631

Radiodele

af det bekendte »Sleepers« Fabrikat
Audionlamper, Forstærkere, Transformatorer, Lampereostater, Honeycombspolere, Spoleholdere, Drejekondensatorer, løse Plader, Lampefatninger, Klemmeskruer, Antennetraad, Isolatorer, Ebonitplade, Magnettaad, etc. Amerikanske Hæfter m. Beskrivelse og Tegninger for Selvbygning af Apparater.

Rudolph Schmidt

Telefon 5164 - 45 Farvergade 10 København B

N. F. JOHANSEN A/S

FARVERGADE 4

KØBENHAVN B.

TELF. BYEN 7347

Specialforretning i Radioapparater

Færdige Apparater og alle løse Dele for Selvbyggere

Katalog sendes 15 Øre + Porto.

Nehms Handels- & Sprogkursus

Amagervej 31, 2

Telf. Byen 4090

Kontorskrift, Regning, enk., dobb. og Kolonnebogholderi, dansk, tysk, engelsk, fransk, Handelskorrespondance, Stenografi, Maskinskrivning.

Aabent 10 Fm. — 9 Aften, Lørdag til Kl. 2 — Program sendes portofrit.

Engelsk, Tysk, Stenografi, Maskinskrivning 6 Kr. pr. Md. Eleverne holdes gratis med Bøger, Sproget tales til Eleverne fra 1ste Time, dog er alle Forklaringer paa dansk.

DEN ENGELSKE DAG- & AFTENSKOLE
STENOSGADE 7

TELF. VESTER 7330

*Til Tændernes Morgenparade
Børstes der med
Colgate Tandpasta*

SKOLEBØGER

Nye og brugte.

Einar Harck - Boghandel.

Fiolstræde 33. Telefon 9148.

Leverandør til: Forbrugsforeningen for Embeds- og Bestillingsmænd samt Læger.

FOTO-ARTIKLER

*Enhver Spejder bør have
et Kamera*

Største Udvalg. Gratis Vejledning

A. LYKKEBERG
Bstergade 37. Telf. 10769

Fremkaldelse og Kopiering
bedst og billigst.

Alle

Fotografiske Artikler

Apparater leveres paa Rate-
betaling ifølge nærm. Aftale.

Ditlev Schmoll
29 Frederiksberg Allé 29
Telf Vester 4491

Hvilken Spejder

*vilde ikke gerne have
Vinger paa Hat og Fod
som*



MERKUR

*og hvilken Spejder
foretrækker ikke*

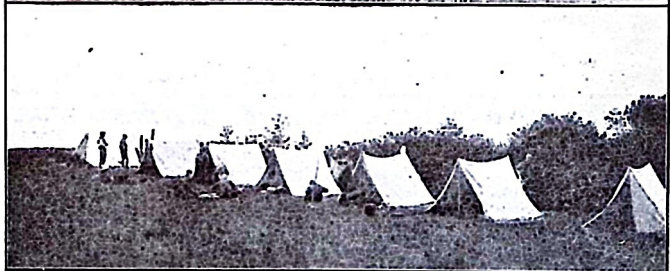
»MERKUR« Foto Papirer
fremfor udenlandske Efterligninger?

Brug Kvaliteterne:

»TONAFIX« selvtonende
»CAPO« Gaslyspapir

Enesfabrikanter:

CARL POULSEN & SØNNER
KØBENHAVN-VALBY

SPEJDERNES**Nørrebro's fotografiske Magasin**

Nørrebrogade 30 ARTHUR MEYER Telefon. C. 14781

Kodak, Ernemann, Ica og Goerz Kameraer
samt største Udvalg af alle fotografiske Artikler.

Spejdernes Fotohandler

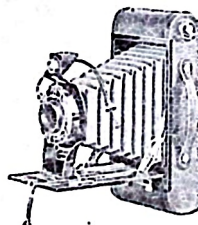
Nørrebrogade 170 Taga
71 y

St. Stefans Fotomagasin

Bedste Varer

Bedste Vejledning

Bedste Garanti



FOTOSIDE



Rammefabriken Slagelsegade 3
Telefon Øbro 413x

*Foto Rammer og Indramning.
Foto Artikler. - Fremkaldelse og Kopi.*

Et Spejderkamera

koster kun 13 Kr.

hos

B. OKHOLM

Fotografisk Specialforretning

Vesterbrogade 61

Telefon Vester 305 y

Foto-

Tilbehør og Kamera
i stort Udvalg

Amagers fotograf. Specialforr.
(Max Grobshennig)
Amagerbrogade 15. København.

Fotograferer De?

Lad mig da fremkalde
og kopiere Deres Film
og Plader

K. STORM-PETERSEN
(Fotografisk Specialhdl.)
Nørrevold 64. Tlf. B. 3619

Agfa
Foto-Artikler
faas
overalt!



G R E V E N S F E J D E

(Fortsat fra Side 14).

stjans Valg og sætte hans Broder, det umyndige Barn, Johannes, paa Tronen, gives der end nogle andre anselige Rigsraader, deriblandt adskillige Prælater, der spille under Dække med Lybekkerne og søge at vække Oprør i Landet, brugende til Paaskud, atter at ville antage Kong Kristjern, hvorved de haabe at mele deres egen Kage og hvoraf kun kan følge Rigets Opløsning og Elendighed.

»Derom hørte jeg alt en Fugl sjunge,« sagde Erik Banner. »Man vil end have set Gustav Trolle samt andre berygtede Hovedmænd liste om her i Byen ved Aftenstide, dog tænker jeg, deres onde Forsætter og fordærvelige

Planer skulle strande i Kamp mod den jydsk og skaanske Adel, der aldrig vil gøre Forbund med Fædrelandets Fjender.«

»Guds Død! er det saadan fat, bliver det vel paa Tide, at I, Herre Drost, og de Mænd, der hænge ved den gode Sag, gribe til Sværdet, naar der dog skal strides,« ivrede Skram.

»Tys! I vogte Jer for lange Øren, af hvilke findes adskillige Par udi denne Forsamling,« hviskede Drosten. »Ville vi redde Riget fra Ruin og gøre til intet de Sammensvornes onde Planer, maa vi bruge Varsomhed samt ikke foragte List eller Forstillelse, mens vi endda holde Sværdet parat.«

BJØRN FRA FLINTHOLMEN

(Fortsat fra Side 8)

jeg, eller jeg smider Dem ud af Baaden.«

Præsten sled med de sidste Kræfter, han havde, for at tømme den spinkle Baad for Vand, begge var de gennemblødte til Skindet. Nu var de snart under Land.

»Saa ser jeg dig vel alligevel paa Søndag paa Kirkegulvet,« der var Mildhed i Præstens Stemme. »Vi faar vel se at konfirmere dig alligevel.«

Da sortnede det for Bjørn. Var Præsten blevet vanvittig. Troede han at kunne købe sit Liv til den Pris. Var det ikke nok det i Eftermiddags, vilde han nu haane, spytte, foragte ham helt?

Drengen havde sluppet sit Tag om Rorpinden et kort Nu. Saa tog han sig sammen. Sprang op i Baaden. Tvang Præsten i Knæ ved sit lynende Blik.

»Sid fast, Præst. Nu vender vi om, men os, siger jeg, os, eller vi bliver paa Havet. Jeg glemte at se til Garnene paa Yderholmen, og jeg kunde ogsaa lide at se, om Torskeholmen kan sejles rundt i dette Herrens Vejrl.«

Det blev sent, før Bjørn kom hjem med Præsten. Han var klar over, at nu blev han aldrig konfirmeret. Men han tænkte paa, da han gik i Læ bag Molen efter den drøjest Tur, han nogensinde havde været ude for, at maaske tog Kaptajn Larsen fra Skonenrten »Ellen« ham alligevel med efter denne Sejlads. Nu var han, Bjørn, jo egenlig selv den, der havde sagt nej til Konfirmationen.

Saa kastede han Fangelinen til de i Spænding ventende Fiskere og gik agter for at hjælpe Kapellanen, der var mere død end levende.

Lodsoldermanden havde ondt af Præsten, snart laa han i Varmer og Hygge og i sikre Omgivelser. Men Fiskerdrengene demonstrerede videre. Klaprede med Træskoene og sang op i den mørke Nat Smædevisen fra før:

»Kom, giv den fule Præstetamp en Juling med en Ende Hamp.«

Harald Østberg.

Københavns Smørrebrøds Fabrik Vesterbrogade 8.
 leverer fin Mad og sælger, trods Dyrtiden, 8 Stk. fint belagt Mad for 50 Øre (altsaa godt 6 Øre pr. Stk.) og til højere Priser. Butikken aabnes Kl. 5 Morgens og sender Smørrebrød i Byen for 10 Øre pr. Ordre. — Telefon 10259 - 10260.
 Torvegade 37. Vesterfælledvej 78.
 Ryesgade 129, Hj. af Østerbrogade. Sindshvilevej 5 ved Falkoneralléen.

Sprog
 og Handelsfag
 Program
 udleveres og sendes.
 Telef. Byen 7005.

SCHLOSRICHS
INSTITUT
 RAADHUSPLADSEN 4.

Korrespondent-
 eksamen i
 Engelsk, Fransk
 Tysk
 Telef. Byen 7005.

FOTOGRAF JOHANNES HAUERSLEV

FÆLLEDVEJ 9

TELEFON 3709

ATELIER FOR PORTRÆT OG GRUPPEFOTOGRAFERING I ALLE STØRRLSER

HVERDAGE 9—6

SØNDAGE 10—4

CHR. H. LEMNITZ

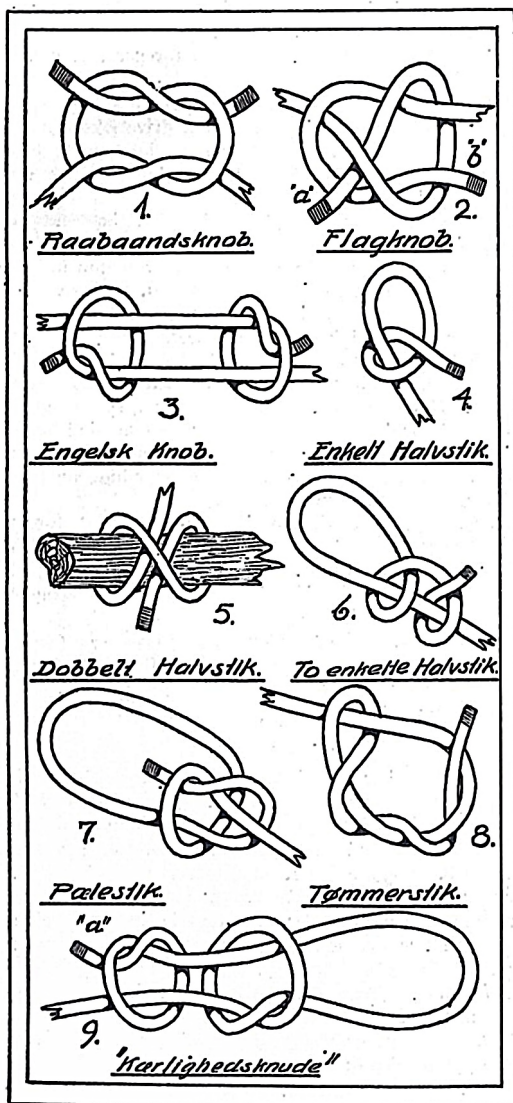
Gl. Kongevej 122 (v. Bülowvej) — Telf. Vester 4020

FREDERIKSBERG

VOKSDUG- OG LINOLEUMSFABRIK

Voksdug-Linoleum-Galoscher-Regnfrakker

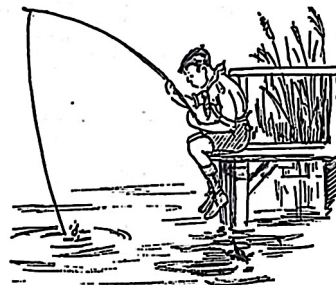
GRUNDLAGT 1898



Samme Dag fangede vi en Gedde paa en Sætlesnor, hvor Agnfisken var en lille død Skalle. Geddefiskeri er jo som bekendt saa let, at kun man har en Frø eller en Skalle samt en stor Knappenaal, der kan bøjes, og en Mursnor, saa kan man altid tage en Gedde, hvis der er Gedder i det Vand, man for Øjeblikket er ved.

Det er jo den største Rovfisk, vi har i de danske Vande.

Hvis nogen Spejder ønsker at kende Fiskeri fra Grunden af, vil jeg tilraade ham at læse Victor Hansens Idrætsbog 2 Dei, der er alt, hvad man kan ønske sig.
Kaptajn Vom.



Pionermærket.

Fordringer.

Fremragende Færdigheder i nedenstaaende eller dermed ligestillede Færdigheder:

1) Behændigt og raskt at kunne fælde et 9-Tommers Træ eller en Pæl af samme Tykkelse. 2) Kunne slaa alle Knobene i Mørke. 3) Bygge et Brofag. 4) Lave en Model til en Bro. 5) Lave et Feltkomfur. 6) Bygge en Hytte til 3 Personer.

Fældning af et Træ. For at kunne fælde et Træ, maa man have Kendskab dels til en Økse og dels til Øksens Brug.

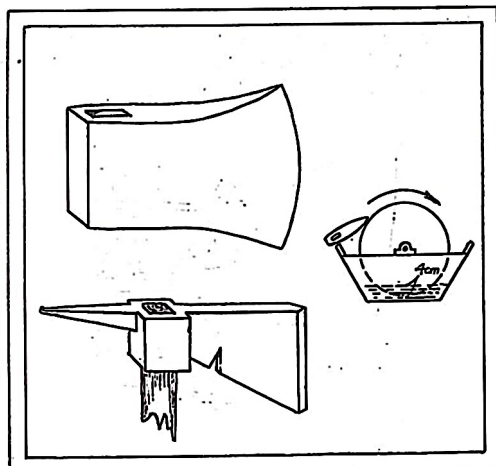
Øksen er et Redskab, der er skarpt fortil for at kunne bide sig fast, er kileformet for at kunne splitte Veddet, og er tungt bagtil, for at der kan være Slag i den.

Derfor ser en Økse ud som vist paa Tegningen.

Den gammeldags »Spejderøkse«, som ligeledes er vist, er egentlig ikke en Økse, selv om den formentlig

*

er lavet til at hugge med. Den er ikke kileformet og kan derfor ikke splitte Veddet; den har ingen Vægt bagtil, saa der er ingen »Slag« i den; den kan derimod bruges til at trække Som ud med, og Spidsen bag til gør, at det hele er et farligt Apparat, thi hugges Eggen i en Huggeblok, stikker Spidsen ubeskyttet i Vejret. Hvad Spidsen er til, vides ikke.



Vedligeholdelse af Øksen. Tyngden i Baghovedet vil altid være der. Eggen vil derimod ikke altid være skarp; derfor maa Øksen slibes. Først sliber man Hakkene væk, dernæst begynder man at slibe Øksen fra Baghovedet og udefter, idet man stopper op nogle Millimeter fra Eggen og sliber denne paa en Hvæsstesten. Det er ikke nok at skærpe Eggen, man maa gaa frem som beskrevet, for at Øksen kan faa en glat Kileform. Skaftet gøres glat ved at indgnides i Olie. *Slibestenen drejes altid bort fra Manden, der sliber* (se Tegning) af Hensyn til Sikkerheden for Fingrene. Vandet maa ikke væde Stenen mere end 3 à 4 cm. ind fra Omkredsen, og Vandet tappes ud efter endt Brug, da Stenen ellers bliver blød.

Øksens Brug. En Økse bruges

ikke til Hammer,

ikke til at skære Græstov med.

Fældning af et Træ. Først hugger man alle Kviste paa Træet og alle Småbuske i et Øksesving Omkreds

bort, for at de ikke skal slaa Øksen ud af Hænderne. Alle Tilskuere holdes godt borte.

Hvorledes Fældningen af Træet foregaar, fremgaar af Spejdebogen.

Slaget er ikke en »Muskelpøve«; Øksen svinges blot, og Vægten af Økehovedet skal nok drive Øksen ned i Træet. Hele Kunsten er at ramme det samme Sted hver Gang (og det er ikke let). Der hugges gerne under en Vinkel paa 45°.

Man maa hellere staa for tæt ved Træet end for langt fra. Thi rammer Øksen ikke Træet, saa flyver den om paa den anden Side af Træet, hvor man jo ikke selv staa (Tilskuere skal holdes borte). Staar man for langt fra Træet, risikerer man at slaa sig selv i Benet, hvis man ikke rammer Træet.

Afkvistning. Naar Træet er fældet, skal det afkvistes. Grenene hugges af fra Rodenden op mod Topenden. Man staa paa den Side af Træet, som er modsat den, hvor den Gren sidder paa, som man skal hugge af. Thi smutter Øksen, flyver den ud fra Manden, Stod han paa samme Side af Træet, hvor han huggede, vilde Øksen smutte ind i Knæet.

Hugning af Brænde kan ikke foregaa med Jorden som Huggeblok; dels er den blød, dels ødelægger den hurtigt Eggens Skarphed.

En Økse skal altid sidde i et Stykke Træ — »Huggeblok« naar den ikke bruges.

Følges man med en anden, naar man bærer Øksen, skal man have Øksen paa den modsatte Side af den, hvor Ledsugerén gaar.

Lad være at snakke, naar du bruger Øksen.

Knob og Stik.

Hvor man har med 2 Reb at gøre, er det et Knob; hvor man kun har med eet Reb at gøre, er det et Stik.

Raabandsknob (Tegn. 1) bruges ved Sammenbinding af 2 Snore og ved de ved Ambulanceøvelser forekommende Sammenbindinger, da det er et fladt Knob. Et Raabandsknob løses ikke ved at skubbe de 2 Ender fra hinanden. Man tager en af de frie Ender ved Knobet og retter den ene Snor ud, hvorefter den anden kan skubbes af.

Flagknob. (Tegn. 2). Dette bruges til Sammenbinding af 2 Reb af samme Tykkelse eller omtrent samme Tykkelse. Man maa sørge for, at de frie Ender (a og b) begge vender til samme Side, da Knobet ellers ikke holder.

Dansk og udenlandsk P. HAASE & SØNS BOGHANDEL

Litteratur

Hurtigste Forskrivning. Subskriptioner modtages.

Løvstræde 8 (overfor Postgaarden). Tlf. 5130 - 5178

Konto kan aabnes efter nærmere Aftale.

NEFA — den ideelle, elektriske
Cyklelygte.

NEFA — den praktiske Lygte for
praktiske Folk.

NEFA — Lygten for Scouts.

A/s NEFA

Fuglebakkevej 90, L. — Tlf. Taga 1898.

Spejdere, som selv vil fremstille Deres Radio-
apparater, kan ikke und-
være den lige udkomne Bog:

Radio Telegrafi og Telefoni

med Vejledning til Apparaters Fremstilling
I England solgt i 100,000 Eksempl. Pris 3 Kr.

Faas hos enhver Boghandler.

ANDR. FRED. HØST & SØNS FORLAG

CIDA

CIDA

Enhver Spejder

bør forlange

CIDA

Sportschokolade

Uundværligt ved Lejrbaalet.

Nødvendigt paa Marchture.

Opbevar Omslaget, da dette er meget
verdifuldt ifølge nedenstaaende

Præmielliste:

For 50 Omslag

1 selvoprullende Baandmaal
1 Cigaretter
1 Alpaca Collier

For 100 Omslag

1 Slipsaal
1 Klædesbørste
1 Par Salvorenlokker
1 Cigaret-Etui
1 Mundharmonika

For 500 Omslag

1 Drengs Uhr
1 Pige Uhr
1 Solv Rosenkrans

For 250 Omslag

1 Fodboldblære Nr. 5
1 Solv Collier
1 Dame-Taske (Gummi)
1 Mappe med 10 Billeder
af holl. Meatre
1 Klædesbørste i Etui
1 Thermoflaske

For 1000 Omslag

1 Cita Fodbold Nr. 5
Engelsk Fabrikat
1 Solv Herre Uhr
1 Solv Dame Uhr

Eneforhandling

for Danmark:

Stender Pedersen.

Indenbyes Ekspedition:

Walkendorffsgade 22.

Byen 4908 og 5601 vega.

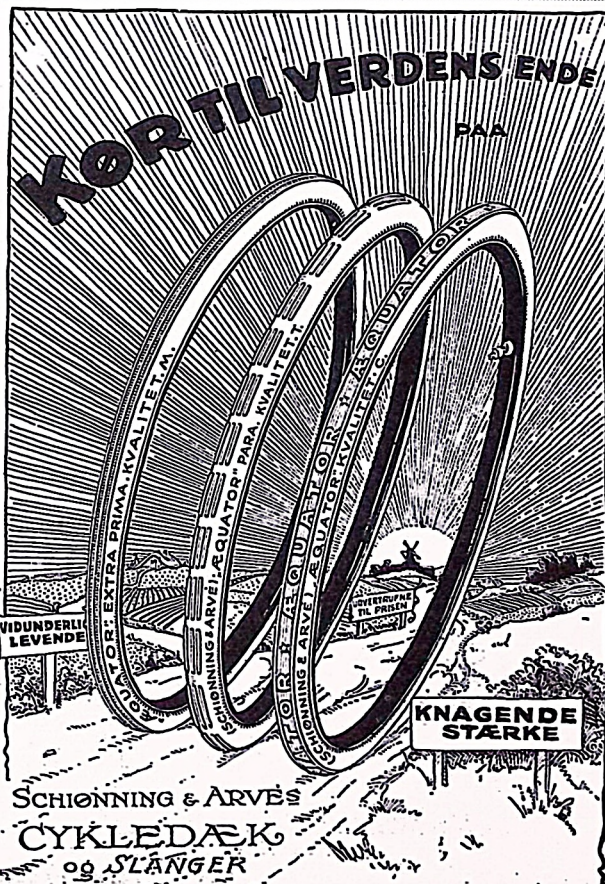
Kontor og udenbyes Ekspedition:

Vodroffsvej 26.

Telefon Centr. 6055.

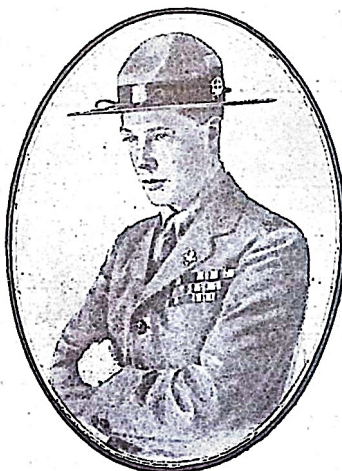
CIDA

CIDA



Original engelsk Spejder-Udrustning

Aluminiums Tallerken 1,50.
 Aluminiums Krus.
 Automobilbriller 2,00, 2,50, 3,00, 3,50.
 Antocykler 6,00, 8,00, 9,00.
 " med Gummihjul, 10,00, 12,00,
 " 15,00.
 Benklæder, blaa, uldne, 6,00, 8,00, 10,00,
 " 12,00, 14,00.
 " blaa Lærreds 6,00, 7,00.
 " Kakhi, uldne 10,00, 12,00,
 " 14,00, 16,00.
 Bluser, Kakhi 10,00, 12,00, 14,00, 15,00,
 " 15,50.
 " Kakhi, uldne 12,00, 14,00, 16,00,
 " 18,00, 20,00.
 " Blaa, uldne, 12,00, 14,00, 16,00,
 " 18,00, 20,00.
 " Grønne, uldne 12,00, 14,00, 16,00,
 " 18,00, 20,00.
 " Blaa Lærreds til Piger 13,00, 14,00,
 " 15,00, 16,00.
 " Blaa, uldne til Piger 14,00, 15,00,
 " 16,00, 17,00.
 Bælter, mørke 3,50, lyse 3,00.
 Brodasker (Aluminium) 3,00.
 Boksehandsker pr. Par 8,00, 10,00, 14,00,
 " 16,00, 18,00.
 Bøger. Forskellige engelske 0,50, 0,75.
 Spejdersport, Svend V. Knudsen, 4,50.
 Spejderbogen, C. Lombke, 3,75.
 Ståndejre og Vandreløje 1,00.
 Ved Lejrbaalet 2,25.
 Vandreliv, Friluftsliv, Lejrliv 3,25.
 Engelsk Sangbog 2,00.
 Engelsk Lommebog 0,75.
 Dolk med Skæde 1,75, 3,00, 4,00, 7,00,
 " 10,00.
 Drikkebæger (Aluminium) 0,50, 0,75, 1,00,
 " 1,50, 2,00.
 Drikkebæger og Citronpresser (Aluminium)
 " 3,00.
 Emaille Krus 1,00.
 Emaille Tallerkener, flade og dybe, 1,50.
 Fangsnore, kakhi, hvide og grønne, 0,25,
 " 0,50.
 Feltflasker 3,00, 4,00.
 " Med Glasflaske 2,00, 2,50, 4,00,
 " 5,00.
 " Aluminium 6,00, 8,00.
 Forerhætte 11,50.
 Forerbælter 9,50. Med Rem over Skulde-
 ren 8,00.
 Felthuer. Kakhi 3,50.
 Fløjter, mørke 1,00.
 " Nikkel 1,00, 1,50, 2,50.
 Fodboldstøvler, engelske, alle Størrelser
 " 15,00, 18,00, 20,00.
 Fodbolds med prima Gummiblære
 " 5,00, 7,00, 9,00, 11,00, 14,00.
 Nr. 1, 2, 3, 4, 5.



Som Spejder-Chef blev Prinsen af Wales
 fornylig budt velkommen i »City« i London.
 Drengespejder Bevægelsen, hvilken blev
 stiftet af General Baden-Powell i 1908, og
 nu tæller over 350,000 Medlemmer, har in-
 gen varmere Tilhænger end Prinsen af
 Wales.

Da han overværede den store Spejder-La-
 rade i Wales udtalte han til disse samlede
 Tusinder: »Paa mine Rejser i de sidste 3
 Aar har jeg set Eders Brodre Spejdere i de
 fleste Egne af Jordkloden . . . I er Medlem-
 mer af et meget stort og brilliant Broder-
 skab, der nu skal føre Spejderens Motto ud
 i Livet: »Forsøg at være nyttige og gode
 Borgere for Eders Fædreland og for det store
 Broderskab af frie Nationer, som danner det
 britiske Imperium.«

=====

Galla Sløjfe 0,50.
 Hætte 6,00. Med Læderrem og Kant 6,50.
 Halstorklæder, forsk. Farver 1,75.
 Huer, hvide til Sejsport 2,50. Hvide ame-
 rikanske 2,50. Hvide Lejrhuer 2,50.
 Instruktionsbøger 0,50, 0,75, 1,00, 2,25,
 " 3,25, 4,50.
 Knive 3,00, 4,00. Med 6 Redskaber 2,00.
 Knivskæde 1,50.
 Kompas 0,50, 0,75, 1,00, 1,50, 2,00, 2,50,
 " 3,00, 3,50.
 " Selvlysende 3,50, 4,50.

Kogekar 4,00, 4,50, 6,00, 8,00.
 Kogekar til Kompagni.
 Kogekar (Aluminium) med Spritlampe 4,50,
 " 6,50, 8,00.
 Knapper, brune 0,05 pr. Stk.
 " Nikkel 0,15, 0,25 pr. Stk.
 " Messing 0,15, 0,25 pr. Stk.
 Kvast til Signalthorn 4,00.
 Løbehjul 6,00, 9,00, 10,00, 12,00, 15,00.
 Madkasser 1,00.
 Morselygter 25,00, 30,00.
 Mundharper 0,35, 0,50, 0,75, 1,00, 1,25,
 " 1,50, 2,00, 2,50, 3,00, 5,00.

Patroljædag med Dyr 2,00.
 Punge 2,00.
 Propper til Feltflasker 0,50.
 Remme til Feltflasker 1,00, 1,50, 2,00.
 " til Hætte 1,00.
 Rygsække 2,00, 3,00, 3,50, 4,00, 4,50, 6,00,
 " 6,50, 8,00, 10,00.
 Rammer til Tennis 3,50.
 Rulleskojter 5,00, 6,00, 8,00.
 Rulleskojter, amerikanske 15,00.
 Rulleskojter med Kuglelejer 15,00.
 Rulleskojter med Kuglelejer, amerikanske
 " 20,00.

Signaldag 0,75, 2,50, 3,00.
 Signalthorn (Messing) 4,00, 5,00, 5,50, 6,00,
 " 7,00, 8,00, 10,00.
 Signalthorn Bugle (Kobber) 40,00.
 Signallygte med rødt, hvidt og grønt Lys
 " 3,50.

Skyttegravslamper 3,50.
 Skyttegravslamper »Perlux« 6,00.
 Skuldsløjfer 0,25, 0,35.
 Solbriller 2,00, 2,50, 4,00, 6,00.
 Skridttæller 7,00.
 Spisebestik 1,00, 1,50, 2,00, 2,50, 3,00,
 " 4,00.
 Sporjærn pr. Par 6,00.
 Spjæl i Etui 0,50.
 Strømper 5,00, 6,00, 7,00, 7,50.
 Sanitetskasser 4,00, 5,00, 8,00, 10,00, 35,00
 Spejder Stav 1,75.
 Smørdaase med Glaskaal (Aluminium) 1,50,
 " 2,00.

Tværsække 2,50, 2,75, 3,50, 4,00.
 Tromme 18,00, 20,00 o. s. v.
 Telte, spidse 25,00, 30,00.
 Telte, aflange 45,00, 50,00, 65,00 o. s. v.
 Tennisketscher 7,00, 8,00, 10,00, 12,00.
 " 20,00, 30,00 o. s. v.
 Termoflasker 2,00, 2,50, 3,00, 4,00.
 Tennis Bolde 1,00, 1,50, 2,00.
 Værktøj i Hylster 1,25, 1,50, 2,00.
 Viklars 4,00, 6,00, 8,00.
 Øksar 3,50, 4,50, 5,00, 8,00.
 Økseskeder 4,00, 5,00.

Største Udvalg.

Reducerede Priser.

Bedste Fabrikat.

Spejder-Udrustning forsendes portofrit over hele Danmark.

THORNGREEN

Udsalg:
 Vimmelskaftet 46—48
 Telefon 4648.

Kontor:
 Skindergade 37—39
 Telefon 11,648.

Grundlagt 1831.

Telegram-Adresse: Julemanden.

Giro-Konto 846.